

# Euroopan unionin virallinen lehti

# C 254 E

51. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

## Tiedonantoja ja ilmoituksia

7. lokakuuta 2008

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö</u>	<u>Sivu</u>
	III <i>Valmistelevat säädökset</i>	
	NEUVOSTO	
2008/C 254 E/01	Neuvoston 19 päivänä toukokuuta 2008 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 21/2008 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävän käytön aikaansaamiseksi <sup>(1)</sup> .....	1
2008/C 254 E/02	Neuvoston 23 päivänä kesäkuuta 2008 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 22/2008 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi lentoasemamaksuista <sup>(1)</sup> .....	18
2008/C 254 E/03	Neuvoston 15 päivänä syyskuuta 2008 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 23/2008 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista annetun direktiivin 2003/88/EY muuttamisesta .....	26
2008/C 254 E/04	Neuvoston 15 päivänä syyskuuta 2008 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 24/2008 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi vuokratyöstä .....	36

**Huomautus lukijalle** (katso kansilehden kolmas sivu)

# FI

<sup>(1)</sup> ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

## III

(Valmistelevat säädökset)

## NEUVOSTO

## Neuvoston 19 päivänä toukokuuta 2008 vahvistama

## YHTEINEN KANTA (EY) N:o 21/2008,

## Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/.../EY antamiseksi yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävä käytön aikaansaamiseksi

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2008/C 254 E/01)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,  
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon <sup>(1)</sup>,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon <sup>(2)</sup>,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä <sup>(3)</sup>,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Kuudennesta ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta 22 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1600/2002/EY <sup>(4)</sup> mukaisesti tässä direktiivissä luodaan yhteiset lainsäädäntöpuitteet torjunta-aineiden kestävä käytön aikaansaamiseksi.
- (2) Tällä hetkellä tätä direktiiviä olisi sovellettava torjunta-aineisiin, jotka ovat kasvinsuojeluaineita. Tämän direktiivin soveltamisalaa on kuitenkin tarkoitus laajentaa kattamaan biosidituotteet.
- (3) Tässä direktiivissä säädetyillä toimenpiteillä olisi täydennettävä muussa asiaa koskevassa yhteisön lainsäädännössä, erityisesti luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetussa neuvoston direktiivissä 79/409/ETY <sup>(5)</sup>, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä

92/43/ETY <sup>(6)</sup>, yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/60/EY <sup>(7)</sup>, torjunta-ainejäämien enimmäismääristä kasvi- ja eläinperäisissä elintarvikkeissa ja rehuissa tai niiden pinnalla 23 päivänä helmikuuta 2005 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 396/2005 <sup>(8)</sup> ja kasvin-suojeluaineiden markkinoille saattamisesta ... päivänä ...kuuta ... annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o .../... <sup>(9)</sup> säädetyjä toimenpiteitä, eivätkä ne saisi vaikuttaa näihin. Toimenpiteet eivät myöskään saisi vaikuttaa rakennerahastoja koskevien asetusten yhteydessä toteutettaviin vapaaehtoiisiin toimenpiteisiin eivätkä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20 päivänä syyskuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 <sup>(10)</sup> mukaisiin vapaaehtoiisiin toimenpiteisiin.

- (4) Jäsenvaltioiden olisi edistettävä tämän direktiivin täytäntöönpanoa soveltamalla kansallisia toimintasuunnitelmia, joissa vahvistetaan tavoitteet, toimenpiteet ja aikataulut torjunta-aineiden käytöstä ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvien riskien ja vaikutusten vähentämiseksi ja integroidun torjunnan ja vaihtoehtoisten lähestymistapojen tai teknikoiden kehittämisen ja käyttöönoton edistämiseksi tarkoituksena vähentää riippuvuutta torjunta-aineiden käytöstä. Kansalliset toimintasuunnitelmat voidaan sovittaa yhteen muun asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisten täytäntöönpanosuunnitelmien kanssa, ja niiden avulla voidaan koota yhteen torjunta-aineita koskevassa muussa yhteisön lainsäädännössä asetettuja tavoitteita.

<sup>(1)</sup> EUVL C 161, 13.7.2007, s. 48.

<sup>(2)</sup> EUVL C 146, 30.6.2007, s. 48.

<sup>(3)</sup> Euroopan parlamentin lausunto, annettu 23. lokakuuta 2007 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 19. toukokuuta 2008 ja neuvoston päätös, tehty ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

<sup>(4)</sup> EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

<sup>(5)</sup> EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

<sup>(6)</sup> EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

<sup>(7)</sup> EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

<sup>(8)</sup> EUVL L 70, 16.3.2005, s. 1.

<sup>(9)</sup> EUVL L ...

<sup>(10)</sup> EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1.

- (5) Jäsenvaltioiden kansallisiin toimintasuunnitelmiin sisältyviä tavoitteita ja toimia koskevien tietojen vaihto on olennainen tekijä tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi. Tästä syystä on tarpeen pyytää jäsenvaltioita raportoimaan komissiolle ja muille jäsenvaltioille säännöllisesti varsinkin kansallisten toimintasuunnitelmien täytäntöönpanosta ja tuloksista sekä saamistaan kokemuksista.
- (6) Kansallisten toimintasuunnitelmien valmistelusta ja muuttamista varten on tarpeen säätää yleisön osallistumisesta tiettyjen ympäristöä koskevien suunnitelmien ja ohjelmien laatimiseen 26 päivänä toukokuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/35/EY<sup>(1)</sup> soveltamisesta.
- (7) On oleellisen tärkeää, että jäsenvaltiot perustavat torjunta-aineiden jakelijoille, neuvojille ja ammattimaisille käyttäjille tarkoitettun perus- ja jatkokoulutusjärjestelmän ja siihen liittyvän sertifiointijärjestelmän, jotta voidaan varmistaa, että torjunta-aineita nyt tai tulevaisuudessa käyttävät ovat täysin tietoisia torjunta-aineiden käytön mahdollisista riskeistä ihmisten terveydelle ja ympäristölle sekä asianmukaisista toimenpiteistä riskien vähentämiseksi mahdollisimman suuressa määrin. Ammattimaisten käyttäjien koulutustoimet voidaan sovittaa yhteen asetukseen (EY) N:o 1698/2005 liittyvän koulutuksen kanssa.
- (8) Torjunta-aineiden myynti, Internetin kautta tapahtuva myynti mukaan luettuna, on merkittävä osa jakeluketjua, ja myynnin yhteydessä olisi annettava loppukäyttäjälle yksityiskohtaisia ohjeita ihmisten terveyden ja ympäristön suojaamiseksi, erityisesti jos käyttö on ammattimaista. Muille kuin ammattikäyttäjille, joilla ei yleensä ole samaa koulutusta, olisi annettava suosituksia erityisesti torjunta-aineiden turvallisesta käsittelystä ja varastoinnista sekä pakkausten hävittämisestä.
- (9) Torjunta-aineiden käytöstä mahdollisesti aiheutuvien riskien vuoksi suurelle yleisölle olisi tiedotettava paremmin torjunta-aineiden käytön yleisistä vaikutuksista tiedotuskampanjoiden, jälleenmyyjien välittämän tiedon ja muiden asianmukaisten toimenpiteiden avulla.
- (10) Jos torjunta-aineiden käsittely ja levittäminen edellyttävät työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta varten asetettavia vähimmäisvaatimuksia, jotka kattavat työntekijöille tällaisille tuotteille altistumisesta aiheutuvat riskit sekä näiden riskien vähentämiseksi toteutettavat yleiset ja erityiset ehkäisevät toimenpiteet, kyseiset toimenpiteet kuuluvat työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä 7 päivänä huhtikuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/24/EY<sup>(2)</sup> ja työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairaudesta aiheuttaville tekijöille tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/37/EY<sup>(3)</sup> soveltamisalaaan.
- (11) Koneista 17 päivänä toukokuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/42/EY<sup>(4)</sup> on tarkoitus säätää torjunta-aineiden levityskaluston markkinoille saattamisesta ympäristövaatimusten noudattamiseksi, joten jotta tällaisen kaluston käytöstä ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvat haitalliset vaikutukset voitaisiin minimoida, on tarpeen säätää jo käytössä olevan torjunta-aineiden levityskaluston säännöllisistä teknisistä tarkastuksista. Jäsenvaltioiden olisi määriteltävä kansallisissa toimintasuunnitelmissaan, miten ne aikovat varmistaa kyseisten vaatimusten täytäntöönpanon.
- (12) Torjunta-aineiden lentolevitys voi aiheuttaa huomattavia haitallisia vaikutuksia ihmisten terveyteen ja ympäristöön erityisesti tuulikulkeuman vuoksi. Tästä syystä lentolevitys olisi kiellettävä yleisesti, ja olisi säädettävä poikkeusmahdollisuudesta siinä tapauksessa, että lentolevitys tarjoaa selkeitä etuja ihmisten terveyteen ja ympäristöön kohdistuvien vaikutusten vähentymisen kannalta verrattuna muihin levitysmenetelmiin, tai jos muita toteutuskelpoisia vaihtoehtoja ei ole olemassa.
- (13) Vesiympäristö on erityisen herkkä torjunta-aineille. Tästä syystä on tarpeen kiinnittää erityistä huomiota pinta- ja pohjaveden pilaantumisen estämiseen toteuttamalla asianmukaisia toimenpiteitä kuten puskuri- ja suojavyöhykkeiden luominen tai pensasaitojen istuttaminen pintavesien varrelle, jotta vähennettäisiin vesistöjen altistumista tuulikulkeumalle, huuhtoutumiselle ja valunnalle. Puskuri- ja suojavyöhykkeiden koon olisi riipputtava erityisesti maaperän ominaispiirteistä, torjunta-aineiden ominaisuuksista ja kyseisen alueen maatalouden ominaispiirteistä. Torjunta-aineiden käyttö juomaveden ottamiseen tarkoitetuilla alueilla, liikenneväylillä, kuten rautatielinjoilla, tai niiden varrella sekä läpäisemättömillä tai erittäin läpäisevillä alueilla voi aiheuttaa suuremman vesiympäristön pilaantumisriskin. Tämän vuoksi torjunta-aineiden käyttöä tällaisilla alueilla olisi vähennettävä mahdollisimman paljon tai siitä olisi tarvittaessa luovuttava kokonaan.
- (14) Torjunta-aineiden käyttö voi olla erityisen vaarallista hyvin herkällä alueilla kuten direktiivien 79/409/ETY ja 92/43/ETY mukaisesti suojeltavilla Natura 2000 -alueilla. Suurella yleisöllä on suuri riski altistua torjunta-aineille muissa paikoissa kuten yleisissä puistoissa, urheilukentillä ja lasten leikkikentillä. Tästä syystä torjunta-aineiden käyttö olisi mainituilla paikoilla kiellettävä tai sitä olisi rajoitettava tai käytöstä aiheutuvat riskit minimoitava.
- (15) Torjunta-aineiden käsittely, myös niiden varastointi, laimentaminen ja torjunta-aineiden sekoittaminen, torjunta-aineiden levityskaluston puhdistaminen käytön jälkeen sekä säiliöihin jäävien ruiskutusnesteiden, tyhjien pakkausten ja ylijääneiden torjunta-aineiden talteenotto ja hävittäminen voivat erityisesti johtaa ihmisten ja ympäristön tahattomaan altistumiseen. Tämän vuoksi on tarpeen säätää tällaisia toimia koskevista erityisistä toimenpiteistä, joilla täydennetään jätteistä 5 päivänä

(1) EUVL L 156, 25.6.2003, s. 17.

(2) EYVL L 131, 5.5.1998, s. 11.

(3) EUVL L 158, 30.4.2004, s. 50. Oikaistu toisinto EUVL L 229, 29.6.2004, s. 23.

(4) EUVL L 157, 9.6.2006, s. 24.

huhtikuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/12/EY<sup>(1)</sup> sekä vaarallisista jätteistä 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/689/EY<sup>(2)</sup> säädettyjä toimenpiteitä. Toimenpiteitä olisi sovellettava myös muihin kuin ammattimaisiin käyttäjiin, sillä tiedonpuutteen vuoksi tässä käyttäjäryhmässä esiintyy todennäköisesti epäasianmukaista käsittelyä.

- (16) Jos kaikki viljelijät soveltaisivat integroidun torjunnan yleisiä periaatteita ja viljelykasvi- ja alakohtaisia ohjeita, kaikki käytössä olevat tuholaisten torjuntatoimet, torjunta-aineet mukaan luettuina, voitaisiin kohdentaa paremmin. Integroidun torjunnan avulla voidaan siis entisestään vähentää ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvia riskejä ja riippuvuutta torjunta-aineiden käytöstä. Jäsenvaltioiden olisi edistettävä vähän torjunta-aineita käyttävää tuholaistorjuntaa, erityisesti integroitua torjuntaa, ja vahvistettava tarvittavat edellytykset ja toimenpiteet sen soveltamista varten.
- (17) Koska asetuksen (EY) N:o .../... ja tämän direktiivin perusteella integroidun torjunnan periaatteiden täytäntöönpano on pakollista ja koska toissijaisuusperiaatetta sovelletaan tapaan, jolla integroidun torjunnan periaatteet pannaan täytäntöön, jäsenvaltioiden olisi kuvattava kansallisissa toimintasuunnitelmissaan, miten ne varmistavat integroidun torjunnan periaatteiden toteutumisen.
- (18) Torjunta-aineiden käytöstä ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvien riskien ja haitallisten vaikutusten vähentämisessä saavutettua edistystä on tarpeen mitata. Asianmukainen keino ovat yhdenmukaistetut riski-indikaattorit, jotka vahvistetaan yhteisön tasolla. Jäsenvaltioiden olisi käytettävä näitä indikaattoreita kansallisen tason riskinhallinnassa ja raportoinnissa, ja komission olisi laskettava indikaattorit arvioidakseen yhteisön tasolla saavutettua edistystä. Tällöin olisi käytettävä kasvin-suojeluaineita koskevista tilastoista ... päivänä ...kuuta ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../...<sup>(3)</sup> mukaisesti kerättyjä tilastotietoja. Yhteisten yhdenmukaistettujen indikaattorien lisäksi jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää kansallisia indikaattoreita.
- (19) Jäsenvaltioiden olisi määritettävä seuraamukset, joita sovelletaan tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja varmistettava, että seuraamukset pannaan täytäntöön. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (20) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on ihmisten terveyden ja ympäristön suojeleminen torjunta-aineiden käytöstä mahdollisesti aiheutuvilta riskeiltä, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi

toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

- (21) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita. Erityisesti tällä direktiivillä pyritään edistämään sitä, että ympäristönsuojelun korkea taso sisällytetään yhteisön politiikkoihin kestävän kehityksen periaatteen mukaisesti, siten kuin Euroopan unionin perusoikeuskirjan 37 artiklassa määrätään.
- (22) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY<sup>(4)</sup> mukaisesti.
- (23) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta laatia tähän direktiiviin lisättäviä liitteitä ja päivittää niitä. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (24) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen<sup>(5)</sup> 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

### **Yleiset säännökset**

1 artikla

### **Kohde**

Tässä direktiivissä vahvistetaan puitteet torjunta-aineiden käyttämiseksi kestäväällä tavalla vähentämällä torjunta-aineiden käytöstä ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvia riskejä ja vaikutuksia sekä edistämällä integroidun torjunnan ja vaihtoehtoisten toimintatapojen ja tekniikoiden käyttöä.

<sup>(1)</sup> EUVL L 114, 27.4.2006, s. 9.

<sup>(2)</sup> EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20.

<sup>(3)</sup> EUVL L ...

<sup>(4)</sup> EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

<sup>(5)</sup> EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

## 2 artikla

**Soveltamisala**

1. Tätä direktiiviä sovelletaan torjunta-aineisiin, jotka ovat 3 artiklan 9 kohdan a alakohdassa määriteltyjä kasvin-suojeluaineita.
2. Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta muun asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön soveltamista.

## 3 artikla

**Määritelmät**

Tässä direktiivissä sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 1) 'ammattimaisella käyttäjällä' tarkoitetaan henkilöä, joka käyttää ammattitoiminnassaan torjunta-aineita, mukaan luettuina käyttäjät, teknikot, työnantajat ja itsenäiset ammatinharjoittajat niin maataloudessa kuin muillakin aloilla;
- 2) 'jakelijalla' tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka asettaa torjunta-aineen saataville markkinoilla, mukaan luettuina tukku- ja vähittäiskauppiat, myyjät ja tavarantoimittajat;
- 3) 'neuvojalla' tarkoitetaan henkilöä, joka neuvoo tuholais-torjunnassa ja torjunta-aineiden turvallisessa käytössä ammatillisen toiminnan tai kaupallisen palvelun osana, mukaan lukien soveltuvin osin yksityiset itsenäiset ja julkiset neuvontapalvelut, kaupalliset edustajat, elintarviketuottajat ja vähittäismyyjät;
- 4) 'torjunta-aineiden levityskalustolla' tarkoitetaan laitteita, jotka on erityisesti tarkoitettu torjunta-aineiden levittämiseen, myös laitteita, jotka ovat välttämättömiä kyseisen kaluston tehokkaan toiminnan varmistamiseksi, kuten suuttimia, painemittareita, suodattimia, siivöitä ja säiliöiden puhdistus-laitteita;
- 5) 'lentolevityksellä' tarkoitetaan torjunta-aineen levittämistä ilma-aluksesta (lentokoneesta tai helikopterista);
- 6) 'integroidulla torjunnalla' tarkoitetaan kaikkien käytävissä olevien kasvin-suojelumenetelmien huolellista harkintaa ja sel-laisten soveltuvien toimenpiteiden käyttöönottoa, joilla ehkäistään haitallisten organismien populaatioiden kehitty-mistä ja pidetään kasvin-suojeluaineiden ja muiden käsittely-muotojen käyttö tasoilla, jotka ovat taloudellisesti ja ympä-ristön kannalta perusteltuja ja joilla vähennetään ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvia riskejä tai minimoidaan ne. Integroidussa torjunnassa painotetaan terveiden viljely-kasvien kasvattamista siten, että maatalouden ekosysteemejä häiritään mahdollisimman vähän ja kannustetaan käyttämään luonnonmukaista tuholaistorjuntaa;
- 7) 'riski-indikaattorilla' tarkoitetaan laskentamenetelmällä saatua tulosta, jota käytetään arvioitaessa torjunta-aineiden ihmisten terveydelle ja/tai ympäristölle aiheuttamia riskejä;
- 8) ilmaisuilla 'pintavesi' ja 'pohjavesi' tarkoitetaan samaa kuin direktiivissä 2000/60/EY;

9) 'torjunta-aineella' tarkoitetaan:

- a) asetuksessa (EY) N:o .../... määriteltyä kasvin-suojelu-ainetta;
- b) biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/8/EY<sup>(1)</sup> määriteltyä biosidi-tuotetta.

## 4 artikla

**Kansalliset toimintasuunnitelmat**

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä kansalliset toimintasuun-nitelmat, joissa vahvistetaan tavoitteet, toimenpiteet ja aikataulut, joiden mukaan vähennetään torjunta-aineiden käytöstä ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvia riskejä ja vaikutuksia ja edistetään integroidun torjunnan ja vaihtoehtoisten toiminta-tapojen tai tekniikoiden kehittämistä ja käyttöönottoa tarkoituk-sena vähentää riippuvuutta torjunta-aineiden käytöstä.

Kansallisia toimintasuunnitelmia laatiessaan ja tarkistaessaan jäsenvaltioiden on otettava huomioon suunniteltujen toimen-piteiden sosiaaliset, taloudelliset, ympäristö- ja terveysvaiku-tukset. Jäsenvaltioiden on kuvailtava kansallisissa toimintasuun-nitelmissaan, miten ne panevat täytäntöön 5–14 artiklan mukai-sesti toteutettavat toimenpiteet saavuttaakseen tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tavoitetta.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava kansalliset toimintasuun-nitelmansa komissiolle ja muille jäsenvaltioille viimeistään ... päivänä ...kuuta ... (\*).

Kansallisia toimintasuunnitelmia on tarkistettava vähintään viiden vuoden välein, ja kaikista kansallisiin toimintasuunnitel-miin tehtävistä sisällöllisistä muutoksista on ilmoitettava komis-siolle viipymättä.

3. Tarvittaessa komissio saattaa tiedot, jotka sille on ilmoi-tettu 2 kohdan mukaisesti, saataville Internetiin.

4. Direktiivin 2003/35/EY 2 artiklan säännöksiä yleisön osal-listumisesta sovelletaan kansallisten toimintasuunnitelmien valmisteluun ja niiden muuttamiseen.

## II LUKU

**Koulutus, torjunta-aineiden myynti, tiedottaminen ja tie-toisuuden lisääminen**

## 5 artikla

**Koulutus**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki ammattimaiset käyttäjät, jakelijat ja neuvojat saavat asianmukaista koulutusta. Tähän on sisällyttävä sekä perus- että jatkokoulutus tietojen hankkimiseksi ja ajan tasalle saattamiseksi tarpeen mukaan.

<sup>(1)</sup> EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1.

(\*) Kolme vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

Koulutus on suunniteltava varmistaen, että tällaiset käyttäjät, jakelijat ja neuvojat saavat riittävät tiedot liitteessä I luetelluista aiheista, kun otetaan huomioon heidän erilaiset tehtävänsä ja vastuualueensa.

2. Jäsenvaltioiden on ... päivänä ...kuuta ... (\*) mennessä otettava käyttöön sertifiointijärjestelmät ja nimettävä niiden toteuttamisesta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset. Sertifikaattien on oltava vähintään sellaisia, että niillä voidaan osoittaa liitteessä I lueteltuja aiheita koskevat riittävät tiedot, jotka ammattimaiset käyttäjät, jakelijat ja neuvojat ovat hankkineet joko kouluttautumalla tai muulla tavoin.

Sertifiointijärjestelmiin on sisällyttävä sertifikaattien antamista, voimassaoloa ja peruuttamista koskevia vaatimuksia ja menetelmiä.

3. Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia ja jotka koskevat liitteen I muuttamista tieteen ja tekniikan kehityksen huomioon ottamiseksi, hyväksytään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

#### 6 artikla

##### Torjunta-aineiden myyntiä koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vähintään niillä jakelijoilla, jotka myyvät torjunta-aineita ammattimaisille käyttäjille, on palveluksessaan riittävästi sellaista henkilöstöä, jolla on 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu sertifikaatti. Tällaisten henkilöiden on oltava käytettävissä myyntihetkellä antamassa asiakkaille torjunta-aineen käyttöä koskevia riittäviä tietoja sekä ihmisten terveyttä ja ympäristöä koskevia turvallisuusohjeita kyseisen tuotteen osalta.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet rajoittaakseen ammattimaiseen käyttöön tarkoitettujen torjunta-aineiden myynnin henkilöihin, joilla on 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu sertifikaatti.

3. Jäsenvaltioiden on edellytettävä jakelijoiden, jotka myyvät torjunta-aineita muille kuin ammattikäyttäjille, antavan yleisiä tietoja torjunta-aineiden käyttöön liittyvistä riskeistä, erityisesti niihin liittyvistä vaaroista, niille altistumisesta, niiden asianmukaisesta varastoinnista, käsittelystä, levityksestä sekä niiden turvallisuudesta hävittämisestä jätteitä koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti sekä vähäriskisistä vaihtoehdoista. Jäsenvaltiot voivat edellyttää torjunta-aineiden tuottajien antavan mainitut tiedot.

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa säädetyt toimenpiteet on toteutettava ... (\*\*\*) mennessä.

#### 7 artikla

##### Tiedottaminen ja tietoisuuden lisääminen

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä antaakseen tietoja suurelle yleisölle sekä edistääkseen ja helpottaakseen suuren

(\*) Neljä vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

(\*\*) Kuusi vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

yleisön tietoisuuden lisäämistä ja torjunta-aineisiin liittyvien tarkkojen ja tasapuolisten tietojen saatavuutta riskeistä ja hyödyistä, erityisesti riskeistä ihmisten terveydelle, muille kuin kohde-eliölle ja ympäristölle sekä muiden kuin kemiallisten vaihtoehtojen käytöstä.

#### III LUKU

##### Torjunta-aineiden levityskalusto

#### 8 artikla

##### Käytössä olevan kaluston tarkastaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ammattikäytössä oleva torjunta-aineiden levityskalusto tarkastetaan säännöllisin väliajoin. Tarkastukset on tehtävä vähintään viiden vuoden välein vuoteen 2020 saakka ja sen jälkeen vähintään kolmen vuoden välein.

2. Jäsenvaltioiden on ... (\*\*\*) mennessä varmistettava, että torjunta-aineiden levityskalusto on tarkastettu vähintään kerran. Tämän jälkeen ammattikäytössä saa olla ainoastaan torjunta-aineiden levityskalustoa, joka on hyväksyttävästi läpäissyt tarkastuksen.

Uusi kalusto on tarkastettava vähintään kerran viiden vuoden kuluessa sen hankkimisesta.

3. Edellä olevista 1 ja 2 kohdasta poiketen ja jos kalustolle on tehty ihmisten terveyteen ja ympäristöön kohdistuvien riskien arviointi, johon sisältyy sen käytön laajuutta koskeva arviointi, jäsenvaltiot voivat:

a) soveltaa erilaisia aikatauluja ja tarkastusvälejä torjunta-aineiden levityskalustoon, jota ei käytetä torjunta-aineiden ruiskuttamiseen, sekä kannettaviin torjunta-aineiden levityslaitteisiin tai reppuruiskuihin, samoin kuin muihin levityslaitteisiin, joiden käyttö on erittäin vähäistä ja jotka on mainittava 4 artiklan mukaisessa kansallisessa toimintasuunnitelmassa.

Muuhun torjunta-aineiden levityskalustoon, jonka käyttö on hyvin vähäistä, eivät koskaan kuulu seuraavat:

i) junaan tai ilma-alukseen asennettu ruiskutuskalusto;

ii) yli 3-metrisellä puomilla varustetut kasvinsuojeluruiskut, mukaan lukien kylvölaitteisiin asennetut puomilla varustetut kasvinsuojeluruiskut;

b) vapauttaa tarkastuksista kannettavat torjunta-aineiden levityslaitteet tai reppuruiskut.

4. Tarkastuksissa on varmistettava, että torjunta-aineiden levityskalusto täyttää liitteessä II luetellut olennaiset vaatimukset, jotta saavutettaisiin ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun korkea taso.

Jäljempänä olevan 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettavien yhdenmukaistettujen standardien mukaisen torjunta-aineiden levityskaluston oletetaan täyttävän olennaiset terveyttä, turvallisuutta ja ympäristöä koskevat vaatimukset.

(\*\*\*) Seitsemän vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

5. Ammattimaisten käyttäjien on suoritettava säännöllisin väliajoin torjunta-aineiden levityskaluston kalibrointi ja tekniset tarkistukset 5 artiklassa säädetyn asianmukaisen koulutuksen mukaisesti.

6. Jäsenvaltioiden on nimettävä tarkastusjärjestelmien täytäntönnäpönä vastuussa olevat elimet ja ilmoitettava niistä komissiolle.

Kunkin jäsenvaltion on otettava käyttöön sertifiointijärjestelmät tarkastusten varmistamiseksi ja tunnustettava muissa jäsenvaltioissa 4 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisesti myönnettyt sertifikaatit, jos viimeisestä toisessa jäsenvaltiossa suoritetusta tarkastuksesta kulunut aika on yhtä pitkä tai lyhyempi kuin jäsenvaltion omalla alueella sovellettava tarkastusväli.

Jäsenvaltioiden on pyrittävä tunnustamaan muissa jäsenvaltioissa myönnettyt sertifikaatit, kunhan 1 kohdassa tarkoitettuja tarkastusvälejä on noudatettu.

7. Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia ja jotka koskevat liitteen II muuttamista tieteen ja tekniikan kehityksen huomioon ottamiseksi, hyväksytään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

#### IV LUKU

### Erityiset käytännöt ja käyttötarkoitukset

#### 9 artikla

#### Lentolevitys

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lentolevitys kielletään.
2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen lentolevitys voidaan sallia vain erityistapauksissa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
  - a) Toteutettavissa olevia vaihtoehtoja ei ole olemassa tai verrattuna torjunta-aineiden levitykseen maasta käsin lentolevitys tarjoaa selkeitä etuja niin, että ihmisten terveyteen ja ympäristöön kohdistuvat vaikutukset ovat pienemmät.
  - b) Jäsenvaltio on hyväksynyt käytettävät torjunta-aineet nimenomaan lentolevitykseen sen jälkeen, kun niistä on tehty lentolevityksen riskejä koskeva erityinen arvio.
  - c) Lentolevityksen suorittavalla käyttäjällä on 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu sertifikaatti. Siirtymäkauden aikana, jolloin sertifiointijärjestelmiä ei vielä ole, jäsenvaltiot voivat hyväksyä muun todisteen pätevydestä.
  - d) Lentolevityksiä tarjoavan yrityksen on oltava torjunta-aineiden lentolevityksessä käytettävän kaluston ja ilmalalusten lupia myöntävän toimivaltaisen viranomaisen sertifioima.

3. Jäsenvaltioiden on nimettävä lentolevityksen suorittamista koskevien erityisten edellytysten määrittelystä vastaavat toimivaltaiset viranomaiset ja julkistettava tiedot niistä kasveista, alueista, olosuhteista ja erityisistä levitysvaatimuksista, joiden osalta lentolevitys voidaan sallia, sääolosuhteet mukaan luettuina.

Toimivaltaisten viranomaisten on täsmennettävä tarvittavat toimenpiteet asukkaiden ja sivullisten varoittamiseksi sekä ympäristön suojelemiseksi ruiskutettavan alueen läheisyydessä.

4. Ammattimaisen käyttäjän, joka haluaa käyttää lentolevitystä torjunta-aineiden levitykseen, on esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle hyvissä ajoin torjunta-aineiden lentolevitystä koskeva pyyntö ja liitettävä siihen todisteet siitä, että 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen edellytykset täyttyvät. Jäsenvaltiot voivat säätää, että pyynnöt, joihin ei ole vastattu toimivaltaisten viranomaisten määräämässä ajassa, on katsottava hyväksytyiksi.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava asianmukaisen seurannan avulla, että 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen edellytykset täyttyvät.

6. Toimivaltaisten viranomaisten on pidettävä kirjaa 4 kohdan nojalla esitettyistä pyynnöistä.

#### 10 artikla

### Erityistoimenpiteet vesiympäristön ja juomaveden suojelemiseksi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hyväksytään asianmukaiset toimenpiteet vesiympäristön ja juomavesivarastojen suojelemiseksi torjunta-aineiden vaikutuksilta. Toimenpiteillä on tuettava direktiivin 2000/60/EY ja asetuksen (EY) N:o .../... asiaan liittyviä säännöksiä, ja niiden on oltava kyseisten säännösten mukaisia.
2. Edellä 1 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden on sisällettävä seuraavaa:
  - a) Suositaan torjunta-aineita, joita ei ole luokiteltu vesiympäristölle vaarallisiksi vaarallisten valmisteiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 31 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/45/EY<sup>(1)</sup> nojalla ja jotka eivät sisällä direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja vaarallisia prioriteettiaineita.
  - b) Suositaan tehokkaimpia levitystekniikoita, mukaan luettuna torjunta-aineiden matalapainelevityskaluston käyttöä, erityisesti kun kyseessä ovat pystysuorassa kasvatettavat kasvit, kuten humala ja kasvit, joita kasvatetaan hedelmä- ja viini-tarhoissa.

<sup>(1)</sup> EYVL L 200, 30.7.1999, s. 1.

- c) Toteutetaan riskinvähennystoimenpiteitä, joilla minimoidaan tuulikulkeuman, huuhtoutumisen ja valunnan aiheuttamaa pilaantumista käyttökohteen ulkopuolella. Tätä varten on tarvittaessa perustettava asianmukaisesti mitoitettuja puskuri- vyöhykkeitä muiden kuin kohteena olevien vesieläiden suojelemiseksi sekä juomaveden ottoon käytettävän pinta- ja pohjaveden suojavyöhykkeitä, joilla ei saa käyttää eikä varastoida torjunta-aineita.
- d) Vähennetään mahdollisimman paljon torjunta-aineiden levittämistä tai ei levitetä niitä ollenkaan liikenneväylille, rautatienlinjoille, erittäin läpäiseville alueille tai muille pinta- tai pohjavettä lähellä oleville infrastruktuureille tai niiden varrelle taikka läpäisemättömille alueille, joiden osalta on olemassa suuri riski, että torjunta-aineet valuvat pintaveteen tai viemäristöön.

#### 11 artikla

### Torjunta-aineiden käytön tai riskien vähentäminen tietyillä alueilla

Ottaen asianmukaisesti huomioon hygienian ja ihmisten terveyttä koskevat tarpeelliset vaatimukset ja biologinen monimuotoisuus tai asiaa koskevien riskinarviointien tulokset, jäsenvaltioiden on varmistettava, että torjunta-aineiden käyttö kielletään tai sitä rajoitetaan tai että sen riskit minimoidaan

- 1) suuren yleisön tai herkkien väestöryhmien käyttämällä alueilla, esimerkiksi puistoissa, yleisissä puutarhoissa, urheilukentillä, koulujen alueilla ja leikkikentillä;
- 2) direktiivissä 2000/60/EY määritellyillä suojelualueilla tai muilla alueilla, jotka on määritetty suojelutoimenpiteitä edellyttäväksi alueiksi direktiivien 79/409/ETY ja 92/43/ETY säännösten mukaisesti;
- 3) äskettäin käsitellyillä alueilla, joita maataloustyöntekijät käyttävät tai joihin heillä on pääsy.

#### 12 artikla

### Torjunta-aineiden käsittely ja varastointi sekä niiden pakkausten ja jäännösten käsittely

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että seuraavat ammattimaisien käyttäjien ja tarvittaessa jakelijoiden toimet eivät vaaranna ihmisten terveyttä eivätkä ympäristöä:

- a) torjunta-aineiden varastointi, käsittely, laimentaminen ja sekoitus ennen levittämistä;
- b) torjunta-aineiden pakkausten ja jäännösten käsittely;
- c) levittämisen jälkeen säiliöihin ylijääneiden ruiskutusnesteiden hävittäminen;
- d) käytetyn kaluston puhdistaminen levityksen jälkeen;
- e) torjunta-aineiden jäännösten ja niiden pakkausten talteenotto tai hävittäminen yhteisön jätelainsäädännön mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava muille kuin ammattimaisille käyttäjille tarkoitettujen torjunta-aineiden osalta kaikki tarvit-

tavat toimenpiteet vaarallisen käsittelyn välttämiseksi. Toimenpiteisiin voi kuulua lievästi myrkyllisten torjunta-aineiden käyttö, sellaisenaan käyttövalmiit valmisteet ja säiliö- tai pakkaus- kokojen rajoittaminen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ammattikäyttöön tarkoitettujen torjunta-aineiden varastointialueet on rakennettu niin, että vältetään tahattomat päästöt. Erityisesti on kiinnitettävä huomiota sijaintiin, kokoon ja rakennusmateriaaleihin.

#### 13 artikla

### Integroitu torjunta

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet vähän torjunta-aineita käyttävän tuholaistorjunnan edistämiseksi antaen mahdollisuuksien mukaan etusija muille kuin kemiallisille menetelmille ja muussa tapauksessa sellaisille samaan tuholaisongelmaan tarkoitetuille käytänteille ja tuotteille, joista aiheutuu vähäisin riski ihmisten terveydelle ja ympäristölle. Vähän torjunta-aineita käyttävään tuholaistorjuntaan kuuluvat integroitu torjunta ja luonnonmukainen viljely luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä 28 päivänä kesäkuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 (\*) mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on luotava tarvittavat edellytykset integroidun torjunnan toteuttamista varten tai tuettava niiden luomista. Niiden on erityisesti varmistettava, että ammattimaisien käyttäjien käytössä on tietoja ja välineet tuholaisen seurantaan ja päätöksentekoa varten sekä integroitua torjuntaa koskevat neuvontapalvelut.

3. Jäsenvaltioiden on raportoiva komissiolle 30 päivään kesäkuuta 2013 mennessä 1 ja 2 kohdan täytäntöönpanosta ja erityisesti siitä, onko tarvittavat edellytykset integroidun torjunnan toteuttamista varten luotu.

4. Jäsenvaltioiden on kuvailtava 4 artiklassa tarkoitetuissa kansallisissa toimintasuunnitelmissaan, kuinka ne varmistavat, että kaikki ammattimaiset torjunta-aineiden käyttäjät noudattavat liitteessä III olevia integroidun torjunnan yleisiä periaatteita viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia ja jotka koskevat liitteen III muuttamista tieteen ja tekniikan kehityksen huomioon ottamiseksi, hyväksytään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitteitä sääntelymenettelyä noudattaen.

5. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön asianmukaiset kannustimet, joilla ammattimaisia käyttäjiä rohkaistaan panelemaan täytäntöön integroidun torjunnan kasvi- tai alakohtaiset suuntaviivat vapaaehtoisesti. Suuntaviivoja voivat laatia viranomaiset ja/tai erityisiä ammattimaisia käyttäjiä edustavat järjestöt. Jäsenvaltioiden on viitattava kyseisiin asiaankuuluvina ja asianmukaisina pitämiinsä suuntaviivoihin 4 artiklan mukaisesti laadittavissa kansallisissa toimintasuunnitelmissaan.

(\*) EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1.

## V LUKU

**Indikaattorit, kertomukset ja tietojenvaihto**

14 artikla

**Indikaattorit**

1. Liitteessä IV tarkoitettujen yhdenmukaistettujen riski-indikaattorit vahvistetaan. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin edelleen käyttää olemassa olevia kansallisia indikaattoreita tai hyväksyä muita asianmukaisia indikaattoreita yhdenmukaistettujen indikaattoreiden lisäksi.

Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia ja jotka koskevat liitteen IV muuttamista tieteen ja tekniikan kehityksen huomioon ottamiseksi, hyväksytään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Jäsenvaltioiden on:

- laskettava 1 kohdassa tarkoitettujen yhdenmukaistettujen riski-indikaattorit käyttäen asetuksen (EY) N:o .../... mukaisesti kerättyjä tilastotietoja ja muita asiaankuuluvia tietoja;
- määritettävä tiettyjen tehoaineiden käytön suuntaukset;
- määritettävä ensisijaiset asiat, esimerkiksi tehoaineet, kasvit, alueet tai käyttötavat, jotka vaativat erityistä huomiota, tai hyvät toimintatavat, joita voidaan pitää esimerkkinä pyrittäessä saavuttamaan tämän direktiivin tavoitteet eli vähentämään torjunta-aineiden käytöstä ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvia riskejä ja vaikutuksia ja edistämään integroidun torjunnan ja vaihtoehtoisten toimintatapojen tai tekniikoiden kehittämistä ja käyttöönottoa, jotta vähennetään riippuvuutta torjunta-aineiden käytöstä.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava 2 kohdan mukaisten arviointien tulokset komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

4. Komissio laskee yhteisön tason riski-indikaattorit käyttäen asetuksen (EY) N:o .../... mukaisesti kerättyjä tilastotietoja ja muita asiaankuuluvia tietoja arvioidakseen torjunta-aineiden käytöstä aiheutuvien riskien suuntauksia.

Komissio käyttää näitä tietoja myös arvioidakseen torjunta-aineiden ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheuttamien vaikutusten vähentämiseen tähtävien muiden yhteisön politiikkojen tavoitteiden saavuttamisessa tapahtunutta edistystä.

15 artikla

**Kertomukset**

Komissio laatii säännöllisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanon edistymisestä ja liittää siihen tarvittaessa muutosehdotuksia.

## VI LUKU

**Loppusäännökset**

16 artikla

**Seuraamukset**

Jäsenvaltioiden on määritettävä seuraamukset, joita sovelletaan tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle ... päivään ...kuuta ... (\*) mennessä, ja niiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä säännöksiin myöhemmin tehdyistä muutoksista.

17 artikla

**Maksut ja palkkiot**

1. Jäsenvaltiot voivat periä tämän direktiivin mukaisiin velvoitteisiin liittyvästä työstä aiheutuvat kustannukset maksujen tai palkkioiden muodossa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettujen maksujen tai palkkioiden määrä vahvistetaan avoimesti ja että se vastaa aiheutuneen työn todellisia kustannuksia.

18 artikla

**Standardointi**

1. Tämän direktiivin 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen standardit laaditaan teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimitamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY<sup>(1)</sup> 6 artiklan 3 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Näitä standardeja koskevaa pyyntöä laadittaessa voidaan kuulla 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komiteaa.

2. Komissio julkaisee standardien viitteet *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3. Jos jäsenvaltio tai komissio katsoo, ettei jokin standardi ole täysin sitä koskevien olennaisten vaatimusten mukainen, komissio tai asianomainen jäsenvaltio saattaa asian direktiivillä 98/34/EY perustetun komitean käsiteltäväksi ja perustelee esityksensä. Komitea antaa asiasta lausuntonsa viipymättä.

Komissio voi komitean lausunnon perusteella päättää, että viite kyseiseen yhdenmukaistettuun standardiin julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, että sitä ei julkaista tai että se julkaistaan varauksin, että olemassa oleva viite säilytetään ennallaan, että olemassa oleva viite säilytetään rajoituksin tai että se poistetaan.

(\*) Kolme vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

(<sup>1</sup>) EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

## 19 artikla

**Komiteamenettely**

1. Komissiota avustaa elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002<sup>(1)</sup> 58 artiklalla perustettu elintarvikeketju ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

## 20 artikla

**Kulut**

Torjunta-aineiden kestävään käyttöön liittyvien yhdenmukaistettujen politiikkojen laatimisen ja järjestelmien perustamisen tukemiseksi komissio voi rahoittaa seuraavia:

- 1) sellaisen yhdenmukaistetun järjestelmän kehittäminen, johon sisältyy asianmukainen tietokanta, johon kerätään ja jossa säilytetään kaikki torjunta-aineiden riski-indikaattoreihin liittyvät tiedot ja jonka avulla nämä tiedot saatetaan toimivaltaisten viranomaisten, muiden asianosaisten ja suuren yleisön saataville;
- 2) sellaisten tutkimusten suorittaminen, jotka ovat tarpeen lainsäädännön valmistelemiseksi ja kehittämiseksi, mukaan luetuna tämän direktiivin liitteiden mukauttaminen tekniikan kehitykseen;
- 3) tämän direktiivin täytäntöönpanoa helpottavat ohjeet ja parhaat käytännöt.

## 21 artikla

**Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä**

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ... päivään ...kuuta ... (\*) mennessä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

## 22 artikla

**Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

## 23 artikla

**Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

*Euroopan parlamentin puolesta*

*Puhemies*

...

*Neuvoston puolesta*

*Puheenjohtaja*

...

<sup>(1)</sup> EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

(\*) Kaksi vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

## LIITE I

**5 artiklassa tarkoitettujen koulutuksen aiheet**

1. Kaikki asiaan liittyvä torjunta-aineita ja niiden käyttöä koskeva lainsäädäntö.
  2. Torjunta-aineisiin liittyvät vaarat ja riskit sekä erityisesti seuraavien riskien tunnistaminen ja valvonta:
    - a) ihmisille (käyttäjät, asukkaat, sivulliset, käsiteltyille alueille menevät henkilöt ja käsiteltyjä tuotteita käsittelevät tai syövät henkilöt) aiheutuvat riskit ja se, miten tietyt tekijät, kuten tupakointi, pahentavat näitä riskejä;
    - b) torjunta-ainemyrkytyksen oireet ja ensiaputoimet;
    - c) muille kuin kohdekasveille, hyödyllisille hyönteisille, luonnonvaraisille eläimille ja kasveille, biologiselle monimuotoisuudelle ja ympäristölle yleensä aiheutuvat riskit.
  3. Integroidun torjunnan strategiat ja tekniikat, integroidun viljelyn strategiat ja tekniikat, luonnonmukaisen viljelyn periaatteet, tiedot integroidun torjunnan yleisistä periaatteista ja kasvi- tai alakohtaisista suuntaviivoista.
  4. Vertailevan arvioinnin perusteet käyttäjätasolla, jotta ammattimaisia käyttäjiä autetaan tekemään tiettyä tuholaisongelmaa koskevat asianmukaisimmat valinnat kaikkien hyväksytyjen tuotteiden välillä tietyssä tilanteessa niin, että torjunta-aineilla on mahdollisimman vähän sivuvaikutuksia ihmisten terveydelle, muille kuin kohde-elioille ja ympäristölle.
  5. Toimenpiteet ihmisille, muille kuin kohde-elioille ja ympäristölle aiheutuvien riskien minimoimiseksi: turvalliset työkäytännöt torjunta-aineiden varastoinnin, käsittelyn ja sekoituksen sekä tyhjen pakkausten, muun saastuneen aineksen ja ylijäävän tiivistetyn tai laimennetun torjunta-aineen (mukaan luettuina ruiskutusnesteet) hävittämisen osalta; suositeltu tapa valvoa käyttäjän altistumista (henkilösuojaimet).
  6. Menettelyt torjunta-aineiden levityskaluston valmistelemiseksi työtä varten, myös kaluston kalibrointi, sekä sen käyttöä varten käyttäjille, muille ihmiselle, muille kuin kohteena oleville eläin- ja kasvilajeille, biologiselle monimuotoisuudelle ja ympäristölle aiheutuvien riskien minimoimiseksi.
  7. Torjunta-aineiden levityskaluston käyttö ja huolto, erityiset ruiskutustekniikat (kuten pienen nestemäärän ruiskutus, matalapainesuuttimet) sekä käytössä olevien ruiskujen teknisten tarkastusten tavoitteet ja tavat parantaa suihkun laatua.
  8. Kiireelliset toimet ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemiseksi torjunta-aineen tahattoman roiskumisen tai kontaminaation yhteydessä.
  9. Terveyden seuranta ja mahdollisuudet raportointiin onnettomuuksien ja onnettomuusepäilyjen vuoksi.
  10. Torjunta-aineiden käyttökirjanpito asiaa koskevan lainsäädännön mukaisesti.
-

## LIITE II

**Torjunta-aineiden levityskaluston tarkastukseen liittyvät terveyttä, turvallisuutta ja ympäristöä koskevat vaatimukset**

Torjunta-aineiden levityskaluston tarkastuksen on katettava kaikki turvallisuuden sekä ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun korkean tason saavuttamisen kannalta tärkeät näkökohdat. Levityksen paras mahdollinen tehokkuus olisi varmistettava laitteiden ja toimintojen moitteettomalla toiminnalla, jotta taattaisiin seuraavien tavoitteiden saavuttaminen.

Torjunta-aineen levityskaluston on toimittava luotettavasti, ja sitä on käytettävä käyttötarkoitukseensa nähden asianmukaisesti, jolloin varmistetaan, että torjunta-aineet annostellaan ja levitetään oikein. Kaluston on oltava sellaisessa kunnossa, että se voidaan täyttää ja tyhjentää turvallisesti, helposti ja kokonaan, ja ettei siitä voida torjunta-aineita. Se on myös voitava puhdistaa helposti ja perusteellisesti. Sen on myös taattava turvallinen käyttö, ja sitä on voitava hallita ja välittömästi pysäyttää käyttäjän istuimelta käsin. Tarvittavien säätöjen on oltava yksinkertaisia, tarkkoja ja toistettavissa.

Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä seuraaviin seikkoihin:

**1) Voimansiirto-osat**

Käyttäjän turvallisuuden varmistamiseksi nivel- ja voimannoakselin suojuksen täytyy olla paikallaan ja hyvässä kunnossa eikä suojalaitteiden ja muiden liikkuvien tai pyörievien voimansiirto-osien toimintaan saa kohdistaa ulkoisia häiriötekijöitä.

**2) Pumppu**

Vakaan ja luotettavan levitysannoksen varmistamiseksi pumpun tuoton on vastattava kaluston tarpeita ja pumpun on toimittava moitteettomasti. Pumppu ei saa vuotaa.

**3) Sekoittaminen**

Sekoituslaitteiden on varmistettava asianmukainen kierrätys, jotta säiliössä oleva ruiskutettava nesteseos on koko määrältään tasakoosteista.

**4) Ruiskun nestesäiliö**

Ruiskusäiliön, myös säiliön sisällön ilmaisimen, täyttölaitteiden, suodattimien, tyhjennys- ja huuhtelujärjestelmien ja sekoituslaitteiden, on toimittava siten, että tahattoman roiskumisen, epätasaisen pitoisuuden jakautumisen, käyttäjän altistumisen ja jäämien vaara minimoidaan.

**5) Mittausjärjestelmät, valvonta- ja säätöjärjestelmät**

Kaikkien mittaus-laitteiden ja katkaisimien sekä paineen- ja/tai virtausnopeuden säätölaitteiden on oltava asianmukaisesti kalibroituja ja toimittava virheettömästi, eivätkä ne saa vuotaa. Painetta ja paineensäätölaitteiden toimintaa on pystyttävä säätämään helposti käytön aikana. Vakaan ja luotettavan levitysannoksen varmistamiseksi paineensäätölaitteissa on oltava muuttumaton käyttöpaine pumpun tasaisella kierrosluvulla.

**6) Putket ja letkut**

Letkujen ja putkien on oltava moitteettomassa kunnossa, jotta voidaan välttää nesteen virtaamishäiriöt ja tahaton roiskuminen häiriötilanteessa. Putkissa tai letkuissa ei saa olla vuotoja silloin, kun niitä käytetään järjestelmän enimmäispaineella.

**7) Suodatus**

Levityskuvioiden häiriöiden ja epätasaisuuksien välttämiseksi suodattimien on oltava hyvässä kunnossa ja niiden silmäkoon on vastattava ruiskuun kiinnitettyjen suutinten kokoa. Jos kalustossa on suutinten tukkeutumisen ilmaisevia järjestelmiä, niiden on toimittava virheettömästi.

**8) Ruiskutuspuomi (kalustossa, jolla levitetään torjunta-aineita käsiteltävän viljelmän tai aineksen yläpuolelle vaakasuoraan sijoitetun puomin avulla)**

Ruiskutuspuomin on oltava hyvässä kunnossa ja vakaa kaikissa suunnissa. Kiinnitys- ja säätöjärjestelmien sekä vakajien ja vaimentimien on toimittava virheettömästi.

9) *Suuttimet*

Suutinten on toimittava moitteettomasti, jotta valumista voidaan valvoa ruiskutuksen päättyessä. Levityskuvion tasaisuuden varmistamiseksi yksittäisen suuttimen virtausnopeus ei saa poiketa merkittävästi valmistajan antamista virtausnopeustaulukoiden tiedoista.

10) *Kohdistuminen*

Ruiskutusnesteen on kohdistuttava tasaisesti tarpeen mukaan poikittais- ja pystysuunnassa (pystysuorassa kasvatettavat kasvit) kohdealueella.

11) *Puhallin (kalusto, jolla torjunta-aineita levitetään ilma-avusteisesti)*

Puhaltimen on oltava hyvässä kunnossa, ja sen on tuotettava vakaa ja luotettava ilmavirta.

---

## LIITE III

**Integroidun torjunnan yleiset periaatteet**

- 1) Haitallisten organismien torjunta ja/tai hävittäminen olisi toteutettava tai sitä olisi tuettava muun muassa seuraavilla vaihtoehdoilla:
  - viljelykierto,
  - asianmukaisten viljelytekniikoiden käyttö (esim. kylvöalustan valmistelu, kylvöajankohdat ja -tiheydet, kylvö suoja-  
viljaan, säilyttävä maanmuokkaus, harvennus ja suorakylvö),
  - resistenttien/kestävien lajikkeiden ja standardoitujen/sertifioitujen siementen ja istutusaineiston käyttö tarpeen mu-  
kaan,
  - tasapainoisten lannoitus-, kalkitus- ja kastelu- tai kuivatusjärjestelmien käyttö,
  - haitallisten organismien leviämisen estäminen hygieniatoimilla (esim. koneiden ja kaluston säännöllisellä puhdistuk-  
sella),
  - merkittävien hyötyeliöiden suojeleminen ja vahvistaminen esim. asianmukaisilla kasvinsuojelutoimilla tai käyttämällä  
ekologisia infrastruktuureja tuotantoalueiden sisällä ja niiden ulkopuolella.
- 2) Haitallisia organismeja on seurattava asianmukaisin menetelmin ja välinein, kun sellaisia on käytettävissä. Tällaisiin väli-  
neisiin olisi kuuluttava tarkkailua kentällä sekä tieteellisesti perustellut kynnsarvot ovat päätöksenteon olennaisia osatekijöitä.  
Haitallisten organismien osalta aluetta, sen tiettyä osaa, viljelykasveja ja erityisiä ilmasto-oloja varten määritellyt kynnsar-  
vot on tarvittaessa otettava huomioon ennen käsittelyä.
- 3) Ammattimaisen käyttäjän on seurannan tulosten perusteella päätettävä, toteutetaanko kasvinsuojelutoimenpiteitä vai ei  
ja milloin niitä toteutetaan. Selkeät ja tieteellisesti perustellut kynnsarvot ovat päätöksenteon olennaisia osatekijöitä.  
Haitallisten organismien osalta aluetta, sen tiettyä osaa, viljelykasveja ja erityisiä ilmasto-oloja varten määritellyt kynnsar-  
vot on tarvittaessa otettava huomioon ennen käsittelyä.
- 4) Kestävät, luonnonmukaiset, fysikaaliset ja muut kuin kemialliset menetelmät on asetettava etusijalle kemiallisiin mene-  
telmiin nähden, jos niillä voidaan torjua tuholaisia tyydyttävästi.
- 5) Käytettyjen torjunta-aineiden on sovellettava kohteeseen mahdollisimman hyvin, ja niillä on oltava mahdollisimman  
vähän sivuvaikutuksia ihmisten terveydelle, muille kuin kohde-eliöille ja ympäristölle.
- 6) Ammattimaisten käyttäjien olisi rajoitettava torjunta-aineiden ja muiden torjuntatoimien käyttö ehdottoman välttämät-  
töömään laajuuteen esim. vähentämällä annoksia, pidentämällä levityskertojen väliaikoja tai käyttämällä osittaista levi-  
tystä niin, että kasvuston riskitaso on hyväksyttävissä ja ettei resistenssin kehittymisen riski haitallisten organismien  
populaatioissa lisäänty.
- 7) Jos on tunnetusti olemassa resistenssin kehittymisen riski kasvinsuojelutoimenpiteelle ja jos haitallisten organismien  
määrä vaatii torjunta-aineiden levittämistä, olisi sovellettava käytettävissä olevia resistenssin estämisstrategioita tuot-  
teiden tehon säilyttämiseksi. Tähän voi kuulua useiden eri tavoin vaikuttavien torjunta-aineiden käyttö.
- 8) Ammattimaisen käyttäjän olisi tarkistettava toteutettujen kasvinsuojelutoimien onnistuneisuus torjunta-aineiden käyttöä  
ja haitallisten organismien seuranta koskevan kirjanpidon perusteella.

## LIITE IV

**Yhdenmukaistetut riski-indikaattorit**

## NEUVOSTON PERUSTELUT

### I JOHDANTO

1. Komissio toimitti 18.7.2008 neuvostolle ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävä käytön aikaansaamiseksi. Ehdotus perustuu perustamissopimuksen 175 artiklan 1 kohtaan.
2. Euroopan parlamentti antoi ensimmäisen käsittelyn lausuntonsa 23.10.2007 <sup>(1)</sup>. Talous- ja sosiaali-komitea antoi lausuntonsa 14. maaliskuuta 2007 ja alueiden komitea 1. helmikuuta 2007.
3. Neuvosto vahvisti 19. toukokuuta 2008 yhteisen kantansa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklan mukaisesti.

### II TAVOITTEET

Ehdotuksen tarkoituksena on suojella ihmisten ja eläinten terveyttä sekä ympäristöä haittavaikutuksilta, jotka aiheutuvat torjunta-aineiden käytöstä maataloudessa ja ekosysteemissä. Sen tavoitteena on vähentää torjunta-aineiden käytön riskejä täyttämällä samalla asianmukaisen kasvinsuojelun vaatimukset.

Ehdotuksen pääkohdat ovat seuraavat:

- kansallisten toimintasuunnitelmien laatiminen torjunta-aineiden käytön ihmisen terveydelle ja ympäristölle aiheuttamien riskien ja vaikutusten vähentämiseksi,
- torjunta-aineiden jakelijoille ja ammattimaisille käyttäjille tarkoitettu tiedottaminen ja kouluttaminen,
- konkreettiset edellytykset torjunta-aineiden myynnille,
- levityskaluston säännölliset tarkastukset,
- torjunta-aineiden lentolevityksen kieltäminen,
- erityistoimenpiteet vesiympäristön suojelemiseksi torjunta-aineiden aiheuttamalta saastumiselta,
- torjunta-aineiden käytön rajoittaminen erityisillä alueilla,
- torjunta-aineiden käsittelyä ja varastointia sekä niiden pakkaamista ja jäännöksiä koskevat vaatimukset,
- integroitua tuholaistorjuntaa koskevien pakollisten standardien kehittäminen, sekä
- riski-indikaattorien kehittäminen torjunta-aineiden käytössä tapahtuneen edistyksen mittaamiseksi.

### III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

#### 1. Yleisiä huomautuksia

Neuvoston yhteinen kanta myötäilee laajalti komission ja Euroopan parlamentin kantaa, sikäli kuin se:

- vahvistaa komission ehdottamat ja Euroopan parlamentin tukemat tavoitteet ja useimmat järjestykset,
- sisältää suuren määrän tarkistuksia, jotka Euroopan parlamentti hyväksyi ensimmäisessä käsittelyssä.

Tarkistukset 6, 17, 43, 49, 52, 60, 61, 62, 63, 68, 85, 93, 95, 103, 106, 112, 122, 137 ja 155 on sisällytetty tekstiin kokonaisuudessaan.

Tarkistukset 13, 18, 29, 35, 36, 39, 42, 48, 51, 54, 59, 64, 87, 90, 114, 146 ja 164 on hyväksytty periaatteeltaan tai sisällytetty tekstiin osittain.

Tarkistuksia 1, 5, 16, 22, 23, 28, 30, 32, 37, 40, 55, 57, 58, 69, 72, 77, 84, 88, 91, 96, 98, 99, 102, 104, 120, 121, 138 ja 139 ei ole sisällytetty tekstiin; neuvosto on asiasta samaa mieltä kuin komissio.

<sup>(1)</sup> 14183/07.

Komission hyväksymiä tarkistuksia 2–4, 7–11, 15, 19–21, 24–27, 31, 33, 44, 46, 47, 50, 53, 56, 65, 66, 70, 71, 74, 76, 78, 79, 81–83, 92, 94, 97, 100, 101, 105, 107–111, 113, 115–119, 133, 135, 141, 143, 151 ja 153 ei ole sisällytetty yhteiseen kantaan, sillä neuvosto on asiasta eri mieltä kuin komissio.

Yhteiseen kantaan sisältyy myös muita muutoksia, joita Euroopan parlamentti ei ollut pyytänyt ja joissa käsitellään useita jäsenvaltioiden neuvotteluissa esittämiä huolenaiheita.

Myös muutamia teknisiä ja toimituksellisia tarkistuksia sisällytettiin tekstiin joidenkin säännösten soveltamisalan määrittelemiseksi, direktiivin sanamuodon selventämiseksi ja yhdenmukaistamiseksi markkinoille saattamista koskevan asetusehdotuksen kanssa sekä oikeusvarmuuden takaamiseksi tai lisäämään direktiivin yhdenmukaisuutta muiden yhteisön välineiden kanssa.

Komissio on hyväksynyt neuvoston vahvistaman yhteisen kannan.

## 2. Erityiset kommentit

### Oikeusperusta

Neuvosto ei hyväksynyt tarkistusta 1, koska se katsoi 175 artiklan 1 kohdan asianmukaiseksi ja riittäväksi oikeusperustaksi.

### Määritelmät

Alkuperäiseen ehdotukseen tehtiin seuraavat muutokset:

- poistettiin ”käytön” määritelmä, koska se katsottiin tarpeettomaksi,
- lisättiin ”neuvojan” määritelmään ammatillisen toiminnan tai kaupallisen palvelun käsite,
- yhdistettiin ”torjunta-aineiden levityskaluston” ja ”torjunta-aineiden levitystarvikkeiden” määritelmät,
- siirrettiin ”integroidun tuholaistorjunnan” määritelmä kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskevasta asetusehdotuksesta tähän ehdotukseen, sekä
- lisättiin ”pintaveden” ja ”pohjaveden” määritelmät.

Yhteiseen kantaan sisällytettiin tarkistus 29, jolla lisättiin määritelmä torjunta-aineista kasvinsuojeluaineina, vaikka komissio oli sen hylännyt. Neuvosto ulotti määritelmän käsittämään biosidituotteet.

### Kansalliset toimintasuunnitelmat

Parlamentti ja neuvosto olivat samaa mieltä seuraavasta:

- jäsenvaltioiden tulisi ottaa huomioon suunniteltujen toimenpiteiden terveydelliset vaikutukset;
- kansallisissa toimintasuunnitelmissa olisi kuvailtava, miten jäsenvaltiot panevat direktiivin (ja erityisesti 5–12 artiklasta johtuvat toimenpiteet) täytäntöön vähentääkseen riippuvuutta torjunta-aineiden käytöstä;
- komission kansallisista toimintasuunnitelmista vastaanottamien tietojen tulisi olla saatavilla Internetissä.

Neuvosto ei pitänyt tarpeellisena ottaa huomioon muita tarkistuksia, eikä varsinkaan määrällisten vähentämistavoitteiden määrittämistä. Neuvosto katsoi, että oli parempi keskittyä riskien vähentämiseen kuin vähentämistavoitteiden määrittämiseen.

### Koulutus

Neuvosto on lisännyt säännöksiä varmistaakseen, että perus- ja jatkokoulutusta tarjotaan. Euroopan parlamentti oli myös halukas varmistamaan asian. Lisäksi neuvosto sisällytti myös tekstiin Euroopan parlamenttiin liitetä I koskevat ehdotukset vertailevaan arviointiin perehdyttämistä: ammattikäyttäjää autetaan valitsemaan hyvä torjunta-aine, joka vähiten haittaa ihmisiä ja ympäristöä.

Neuvosto piti myös hyödyllisenä tähdentää, että koulutuksessa oli otettava huomioon torjunta-aineita käsittelevien henkilöiden eri tehtävät ja vastuut: käyttäjät, jakelijat ja neuvojat. Neuvosto on myös lisännyt säännöksen, jonka mukaan jäsenvaltioiden koulutusjärjestelmiin on sisällyttävä huoltolupien myöntämistä ja peruuttamista koskevia vaatimuksia ja menettelyjä.

### **Torjunta-aineiden myynnin edellytykset**

Neuvosto on noudattanut parlamentin ehdotusta siitä, että ammatillisille käyttäjille torjunta-aineita myyvät henkilöt antavat torjunta-aineiden käyttöä koskevien neuvojen lisäksi myös ihmisten terveyttä ja ympäristöä koskevia turvallisuusohjeita.

Neuvosto lisäsi vaatimuksen, jonka mukaan muille kuin ammatillisille käyttäjille torjunta-aineita myyvien jakelijoiden tulee antaa tietoja vähäriskisistä tuotteista. Lisäksi neuvosto muutti tätä artiklaa siten, että luvanhaltijan ei tarvitse olla fyysisesti paikalla mutta muulla tavoin saatavilla. Neuvosto katsoi, säännös oli tarpeen suomaan joustavuutta pienille vähittäiskauppiaille.

### **Tiedottaminen ja tietoisuuden lisääminen**

Euroopan parlamentti oli muokannut huomattavasti 7 artiklaa, eikä neuvosto ole voinut hyväksyä kaikkia ehdotuksia. Neuvosto on kuitenkin säilyttänyt vaatimuksen siitä, että torjunta-aineista yleisölle annettavien tietojen on oltava tarkkoja ja tasapuolisia.

### **Käytössä olevan kaluston tarkastaminen**

Neuvosto on hyväksynyt kaikki ammatillisessa käytössä olevan kaluston tarkastamista koskevat parlamentin tarkistukset yhtä lukuun ottamatta. Neuvosto katsoi parlamentin tavoin, että tarkastusvälien piti olla tarkempia, ja päätti lyhentää niitä vuodesta 2020 lähtien.

Neuvosto piti kuitenkin suhteettomana kaikkien kannettavien torjunta-aineiden levityslaitteiden tai reppuruiskujen tarkastuksia ja näin ollen lisäsi tekstiin niitä koskevan poikkeuksen. Se sisällytti mahdollisuuden soveltaa riskinarvioinnin jälkeen eri aikatauluja ja tarkastusvälejä tietyn tyyppiseen kalustoon, jonka käyttö on vähäistä.

Lisäksi neuvosto katsoi, että ammatillisten käyttäjien oli suoritettava säännöllisin väliajoin torjunta-aineiden levityskaluston kalibrointi ja tekniset tarkistukset.

Lopuksi neuvosto päätti, että kunkin jäsenvaltioiden tuli ottaa käyttöön vastavuoroisesti tunnustettu sertifiointijärjestelmä.

### **Lentolevitys**

Vaikka neuvosto on parlamentin kanssa samaa mieltä tätä asiaa koskevasta yleisnäkemyksestä ja on hyväksynyt tarkistuksen 63 sekä osittain tarkistuksen 64, se piti tarpeettomina niitä tarkistuksia, jotka saattoivat aiheuttaa toimivaltaisille viranomaisille liiallisia hallinnollisia rasitteita.

Neuvosto on muuttanut alkuperäistä ehdotusta siten, että käytetyt tuotteet on hyväksyttävä riskinarvioinnin jälkeen ja että lentolevityksiä suorittavilla yrityksillä on oltava sertifikaatti ja niiden on voitava osoittaa, että ne ovat saaneet lentolevitystä koskevaan pyyntöönsä tietyn ajan kuluttua toimivaltaisten viranomaisten hiljaisen hyväksynnän.

### **Erityistoimenpiteet vesiympäristön suojelemiseksi**

Neuvosto sisällytti tekstiin tarkistuksen 68 osoittaakseen juomaveden suojelun merkityksen. Myös 10 artiklaa muutettiin siten, että vaarallisia prioriteettaineita sisältämättömät torjunta-aineet asetettiin parempaan asemaan.

Pakollisten puskurivyöhykkeiden perustamista koskevan tarkistuksen 70 osalta neuvosto katsoi, että oli tarkoituksenmukaista laajentaa 10 artiklaa useampien riskinvähennystoimenpiteiden kattamiseksi ja niiden toteuttamiseksi tarpeen mukaan.

**Torjunta-aineiden käytön tai riskien vähentäminen tietyillä alueilla**

Teksti on laadittu uudelleen, jotta jäsenvaltioilla on mahdollisuus minimoida torjunta-aineiden riskit näillä erityisillä alueilla. Neuvosto ei voinut hyväksyä tähän asiaan liittyviä parlamentin tarkistuksia.

**Torjunta-aineiden käsittely ja varastointi sekä niiden pakkaaminen ja jäännöksen käsittely**

Neuvosto muotoili uudelleen 12 artiklan 1 ja 3 kohdan tekstin selventääkseen niitä toimenpiteitä, joita sovelletaan ainoastaan ammatillisiin käyttäjiin ja tarvittaessa neuvojiin. Se lisäsi myös säännöksen torjunta-aineiden jäännösten ja niiden pakkausten talteenotosta. Neuvosto ei pitänyt parlamentin tarkistuksia tarpeellisina.

**Integroitu tuholaiсторjunta**

Neuvosto ja parlamentti ovat laajalti samaa mieltä tästä asiasta. Neuvosto kannattaa erityisesti parlamentin tarkistuksia 85 ja 122, joiden mukaan ehdotukseen lisätään integroidun tuholaiсторjunnan periaatteet sisältävä uusi liite. Neuvosto hyväksyy myös osittain tarkistukset 164 ja 87.

Lisäksi neuvosto korvasi vähän torjunta-aineita käyttävän viljelyn vähän torjunta-aineita käyttävällä tuholaiсторjunnalla ja tähdensi, että käsite sisältää integroidun tuholaiсторjunnan ja luonnonmukaisen maatalouden.

**Indikaattorit**

Neuvosto oli samaa mieltä komission kanssa indikaattorien käyttöä koskevien tarkistuksien tarpeettomuudesta. Neuvosto hyväksyi vain osittain tarkistuksen 93 sekä tarkistukseen 95 sisältyvän periaatteen.

**Komiteamenettely**

Neuvosto on ottanut huomioon tarkistukset, joissa tiettyjä artikloja mukautetaan uuteen komiteamenettelypäättökseen.

**IV LOPUKSI**

Neuvosto katsoo, että yhteinen kanta on tasapuolinen ja järkevä ratkaisu monille ongelmille, joita komission ehdotus on herättänyt. Neuvosto odottaa mielenkiinnolla rakentavaa keskustelua Euroopan parlamentin kanssa, jotta tästä direktiivistä päästäisiin toimivaan sopimukseen.

---

**Neuvoston 23 päivänä kesäkuuta 2008 vahvistama**

**YHTEINEN KANTA (EY) N:o 22/2008,**

**Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/.../EY antamiseksi lentoasemamaksuista**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2008/C 254 E/02)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,  
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 80 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon <sup>(1)</sup>,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon <sup>(2)</sup>,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä <sup>(3)</sup>,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Lentoasemien tärkein tehtävä ja kaupallisen toiminnan kohde on varmistaa ilma-aluksista sekä matkustajista ja rahdista huolehtiminen laskeutumisesta nousuun, jotta lentoliikenteen harjoittajat voivat tarjota lentoliikennepalveluja. Tätä varten lentoasemat tarjoavat ilma-alusten käyttöön sekä matkustajien ja rahdin käsittelyyn liittyviä tiloja ja palveluja, joiden kustannukset ne yleensä kattavat lentoasemamaksuilla. Lentoaseman pitäjien, jotka tarjoavat tiloja ja palveluja, joista lentoasemamaksuja peritään, olisi pyrittävä toimimaan kustannustehokkaasti.
- (2) On tarpeen vahvistaa yhteiset puitteet, joissa säännellään lentoasemamaksujen keskeisiä tekijöitä ja sitä, miten nämä maksut asetetaan, sillä tällaisten puitteiden puuttuminen voi vaarantaa lentoaseman pitäjien ja lentoaseman käyttäjien välisten suhteiden perusvaatimusten täyttymisen. Kyseiset puitteet eivät saisi vaikuttaa jäsenvaltion mahdollisuuteen päättää siitä, missä määrin lentoaseman kaupallisesta toiminnasta saadut tulot voidaan ottaa huomioon lentoasemamaksujavahvistettaessa.
- (3) Tätä direktiiviä olisi sovellettava yhteisössä sijaitseviin tiettyä vähimmäiskokoa suurempiin lentoasemiin, koska pienten lentoasemien pitäminen ja rahoittaminen ei edellytä yhteisön puitteiden soveltamista, ja kussakin jäsenvaltiossa lentoasemaan, jolla on eniten matkustajia.

- (4) Alueellisen yhteenkuuluvuuden edistämiseksi jäsenvaltioilla tulisi olla mahdollisuus soveltaa lentoasemaverkon kattavaa yhteistä maksujärjestelmää. Tällaisiin verkkoihin kuuluvien lentoasemien kesken toteutettavien taloudellisten siirtojen olisi oltava yhteisön lainsäädännön mukaisia.
- (5) Jäsenvaltioiden pitäisi voida liikenteen jakamiseen liittyvistä syistä sallia samaa kaupunkia tai kaupunkiryhmää palvelevien lentoasemien pitäjän soveltaa samaa lentoasemamaksujen tasoa. Näiden lentoasemien kesken toteutettavien taloudellisten siirtojen olisi oltava asiaa koskevan yhteisön oikeuden mukaisia.
- (6) Kannustimia uusien reittien avaamiseen, muun muassa epäedullisessa asemassa olevien ja syrjäisimpien alueiden kehittämisen edistämiseksi, olisi myönnettävä ainoastaan yhteisön lainsäädännön mukaisesti.
- (7) Lennonvarmistusmaksujen perimistä käsitellään jo lennonvarmistuspalvelujen yhteisestä maksujärjestelmästä 6 päivänä joulukuuta 2006 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1794/2006 <sup>(4)</sup> ja maahuolintamaksujen perimistä pääsystä maahuolinnan markkinoille yhteisön lentoasemilla 15 päivänä lokakuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/67/EY <sup>(5)</sup>. Vammaisten ja liikuntarajoitteisten matkustajien avustamisen rahoittamiseksi perittävistä maksuista säädetään vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden oikeuksista lentoliikenteessä 5 päivänä heinäkuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1107/2006 <sup>(6)</sup>.
- (8) Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) neuvosto sopi vuonna 2004 lentoasemamaksuja koskevista toimintalinjoista, joihin kuuluvat muun muassa seuraavat periaatteet: maksujen suhteuttaminen kustannuksiin, syrjimättömyys ja riippumaton mekanismi lentoasemien taloudellista sääntelyä varten.
- (9) ICAOn neuvosto on katsonut, että lentoasemamaksu on maksu, joka on suunniteltu ja jota sovelletaan erityisesti niiden kustannusten kattamiseksi, jotka aiheutuvat tilojen ja palvelujen tarjoamisesta siviili-ilmailulle, kun taas vero on maksu, jonka tarkoituksena on lisätä valtion tai paikallishallinnon tuloja, joita ei yleensä käytetä siviili-ilmailuun kokonaisuudessaan tai kustannuskohtaisesti.

<sup>(1)</sup> EUVL C 10, 15.1.2008, s. 35.

<sup>(2)</sup> EUVL C 305, 15.12.2007, s. 11.

<sup>(3)</sup> Euroopan parlamentin lausunto, annettu 15. tammikuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 23. kesäkuuta 2008 ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

<sup>(4)</sup> EUVL L 341, 7.12.2006, s. 3.

<sup>(5)</sup> EYVL L 272, 25.10.1996, s. 36.

<sup>(6)</sup> EUVL L 204, 26.7.2006, s. 1.

- (10) Lentoasemamaksujen olisi oltava syrjimättömiä. Olisi otettava käyttöön lentoaseman pitäjien ja käyttäjien välistä säännöllistä kuulemista koskeva pakollinen menettely, jossa kummallakin osapuolella on mahdollisuus vedota riippumattomaan valvontaelimeen, jos lentoaseman käyttäjät vastustavat lentoasemamaksuja koskevaa päätöstä tai maksujärjestelmän muutosta.
- (11) Päätösten puolueettomuuden ja tämän direktiivin asianmukaisen ja tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi jokaiseen jäsenvaltioon olisi perustettava riippumaton valvontaelin. Kyseisellä elimellä olisi oltava kaikki tehtäviensä suorittamiseksi tarvittava henkilöstö, asiantuntemus ja rahoitus.
- (12) On välttämätöntä, että lentoaseman käyttäjät saavat lentoaseman pitäjältä säännöllisesti tietoja siitä, miten ja millä perusteilla lentoasemamaksut lasketaan. Tällainen avoimuus antaisi lentoliikenteen harjoittajille käsityksen lentoasemalle aiheutuvista kustannuksista ja lentoaseman investointien tuottavuudesta. Jotta lentoaseman pitäjä voisi asianmukaisesti arvioida tulevia investointitarpeita, lentoaseman käyttäjien olisi hyvässä ajoin annettava lentoaseman pitäjän käyttöön kaikki toimintaansa koskevat ennusteet sekä tiedot kehittämishankkeistaan ja erityisistä tarpeistaan ja ehdotuksistaan.
- (13) Lentoaseman pitäjien olisi tiedotettava lentoaseman käyttäjille tärkeistä infrastruktuurihankkeista, sillä niillä on huomattavia vaikutuksia lentoasemamaksujen järjestelmään tai tasoon. Tällaiset tiedot olisi annettava, jotta voidaan seurata infrastruktuurihankkeita ja varmistetaan lentoaseman tilojen soveltuvuus ja kustannustehokkuus.
- (14) Lentoaseman pitäjien olisi voitava soveltaa lentoasemamaksuja, jotka vastaavat tarjottua infrastruktuuria ja/tai palvelun tasoa, koska lentoliikenteen harjoittajilla on oikeus edellyttää, että lentoaseman pitäjän tarjoamien palvelujen hinta vastaa niiden laatua. Mahdollisuus eriytettyyn infrastruktuuriin tai palvelujen käyttöön olisi kuitenkin annettava syrjimättä kaikille lentoliikenteen harjoittajille, jotka sitä haluavat. Jos kysyntä ylittää tarjonnan, käyttöoikeus olisi määriteltävä objektiivisin ja syrjimättömin perustein, jotka lentoaseman pitäjä vahvistaa. Lentoasemamaksujen eriyttämisen olisi perustuttava avoimiin, objektiivisiin ja selkeisiin arviointiperusteisiin.
- (15) Lentoaseman käyttäjien ja lentoaseman pitäjän pitäisi voida tehdä palvelutasosopimus lentoasemamaksujen vastineeksi tarjotun palvelun laadusta. Maksujen vastineeksi tarjotun palvelun laatua koskevat neuvottelut voitaisiin käydä osana säännöllistä kuulemista.
- (16) Tämä direktiivi ei saisi rajoittaa perustamissopimuksen ja erityisesti sen 81–89 artiklan soveltamista.
- (17) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on yhteisten periaatteiden vahvistaminen lentoasemamaksujen perimiselle yhteisön

lentoasemilla, koska lentoasemamaksujärjestelmiä ei kansallisella tasolla voida toteuttaa tavalla, joka olisi yhdenmukainen koko yhteisössä, vaan tavoite voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

**Kohde**

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan yhteiset periaatteet lentoasemamaksujen perimiselle yhteisön lentoasemilla.
2. Tätä direktiiviä sovelletaan perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvilla alueilla sijaitseviin lentoasemiin, joilla voidaan harjoittaa kaupallista liikennettä ja joiden vuotuinen liikennemäärä on enemmän kuin viisi miljoonaa matkustajaa, ja kussakin jäsenvaltiossa lentoasemaan, jolla on eniten matkustajia.
3. Jäsenvaltioiden on julkaistava luettelo alueellaan toimivista lentoasemista, joihin tätä direktiiviä sovelletaan. Luettelon on perustuttava komission (Eurostat) tietoihin, ja se on päivitettävä vuosittain.
4. Tätä direktiiviä ei sovelleta maksuihin, joita peritään korvaukseksi reitillä ja lentoasemalla annettavista lennonvarmistuspalveluista asetuksen (EY) N:o 1794/2006 mukaisesti, eikä maksuihin, joita peritään korvaukseksi direktiivin 96/67/EY liitteessä tarkoitetuista maahuolintapalveluista, eikä maksuihin, joita peritään asetuksen (EY) N:o 1107/2006 mukaisesti.
5. Tämä direktiivi ei rajoita kunkin jäsenvaltion oikeutta soveltaa alueelleen sijoittautuneeseen lentoaseman pitäjään muita sääntelytoimenpiteitä, jos ne eivät ole tämän direktiivin eivätkä muiden yhteisön oikeuden säännösten vastaisia. Tällaisia toimenpiteitä voivat olla taloudelliset valvontatoimenpiteet, kuten maksujärjestelmien ja/tai maksujen tason hyväksyminen, myöskannustinpohjaisten maksumenettelyjen tai hintakattojen sääntely.

2 artikla

**Määritelmät**

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1. 'lentoasemalla' maa-aluetta, joka on erityisesti järjestetty ilma-alusten laskua, lentoonlähtöä ja liikkumista varten, mukaan lukien lentoliikenteen ja ilma-alusten palvelujen tätä toimintaa varten edellyttämät lisärakennelmat ja -laitteet sekä kaupallisen lentoliikenteen tarvitsemat rakennelmat ja -laitteet;

2. 'lentoaseman pitäjällä' yhteisöä, jonka tarkoituksena on kansallisten lakien, asetusten tai sopimusten nojalla huolehtia muun toimintansa ohella tai yksinomaisesti lentoaseman tai lentoasemaverkon infrastruktuurien hallinnosta ja hallinnasta sekä kyseisellä lentoasemalla tai kyseisessä lentoasemaverkossa olevien eri tahojen toiminnan yhteensovittamisesta ja valvonnasta;
3. 'lentoaseman käyttäjällä' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka vastaa matkustajien, postin ja/tai rahdin kuljetuksesta lentoiteitse kyseiselle lentoasemalle tai kyseiseltä lentoasemalta;
4. 'lentoasemamaksulla' lentoaseman pitäjän hyväksi kerättävää maksua, joka peritään lentoaseman käyttäjiltä lentoaseman pitäjän yksinomaisesti käyttöön antamien sellaisten tilojen ja palvelujen käytöstä, jotka liittyvät ilma-alusten laskeutumiseen, lentoonlähtoon, ohjaamiseen ja pysäköintiin sekä matkustajien ja rahdin käsittelyyn;
5. 'lentoasemaverkolla' jäsenvaltion asianmukaisesti sellaiseksi nimeämää saman lentoaseman pitäjän hoitamaa lentoasemien ryhmää.

### 3 artikla

#### Syrjimättömyys

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisön lainsäädännön mukaisesti lentoasemamaksuista ei aiheudu syrjintää lentoaseman käyttäjien välillä. Tämä ei estä mukauttamasta lentoasemamaksuja yleistä etua koskevien asioiden, esimerkiksi ympäristöseikkojen perusteella. Mukauttamisperusteiden on oltava merkityksellisiä, objektiivisia ja avoimia.

### 4 artikla

#### Lentoasemaverkko

1. Jäsenvaltiot voivat sallia, että lentoasemaverkon pitäjä ottaa käyttöön yhteisen ja avoimen lentoasemamaksujärjestelmän, jota sovelletaan koko lentoasemaverkossa.
2. Jäsenvaltiot voivat sallia, että samaa kaupunkia tai kaupunkiryhmää palvelevien lentoasemien pitäjä soveltaa samaa lentoasemamaksujen tasoa kaikkiin asianomaisiin lentoasemiin edellyttäen, että kukin lentoasema noudattaa täysin 6 artiklassa esitettyjä avoimuutta koskevia vaatimuksia.

### 5 artikla

#### Kuuleminen ja muutoksenhaku

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että otetaan käyttöön pakollinen menettely, jonka mukaisesti lentoaseman pitäjä ja lentoaseman käyttäjät tai käyttäjien edustajat tai yhteenliittymät kuulevat säännöllisesti toisiaan lentoasemamaksujärjestelmän toiminnasta, lentoasemamaksujen tasosta ja tarvittaessa tarjottavan palvelun laadusta. Tällainen kuuleminen on järjestettävä vähintään kerran vuodessa, ellei viimeisimmässä kuulemisessa toisin päätetä. Jos lentoaseman pitäjän ja lentoaseman käyttäjien välillä on monivuotinen sopimus, kuuleminen on järjestettävä sopimuksen mukaisesti. Jäsenvaltioiden on varattava itselleen oikeus vaatia kuulemisten järjestämistä useammin.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lentoasemamaksujärjestelmän tai lentoasemamaksujen tason muutokset tehdään lentoaseman pitäjän ja lentoaseman käyttäjien välisellä sopimuksella aina, kun se on mahdollista. Tätä varten lentoaseman pitäjän on toimitettava lentoaseman käyttäjille kaikki ehdotukset lentoasemamaksujärjestelmän tai lentoasemamaksujen tason muuttamiseksi sekä ehdotettujen muutosten syyt viimeistään neljä kuukautta ennen muutosten voimaantuloa, paitsi poikkeuksellisissa olosuhteissa, jotka on perusteltava lentoaseman käyttäjille; tällöin kyseisen ajan on oltava vähintään kaksi kuukautta. Lentoaseman pitäjän on kuultava lentoaseman käyttäjiä ehdotetuista muutoksista ja otettava näiden näkemykset huomioon ennen päätöksen tekemistä. Lentoaseman pitäjän on julkaistava päätöksensä tai suosituksensa kohtuullisessa ajassa ennen sen voimaantuloa. Lentoaseman pitäjän on perusteltava päätöksensä lentoaseman käyttäjien näkemyksiin nähden, jos ehdotetuista muutoksista ei päästä sopimukseen lentoaseman pitäjän ja lentoaseman käyttäjien välillä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos lentoaseman pitäjän tekemästä lentoasemamaksuja koskevasta päätöksestä on erimielisyys, kumpikin osapuoli voi vedota 10 artiklassa tarkoitettuun riippumattomaan valvontaelimeen, jonka on tutkittava perustelut lentoasemamaksujärjestelmän tai lentoasemamaksujen tason muuttamiselle.

4. Jos lentoaseman pitäjän päättämä lentoasemamaksujen järjestelmän tai tason muutossa otetaan riippumattoman valvontaelimen käsiteltäväksi, muutos ei tule voimaan ennen kuin kyseinen elin on tutkinut asian. Riippumaton valvontaelin voi tehdä väliaikaisen päätöksen lentoasemamaksujen muutoksen voimaantulosta.

5. Jäsenvaltio voi päättää olla soveltamatta 3 ja 4 kohtaa lentoasemamaksujärjestelmän tai lentoasemamaksujen tason muutoksiin niillä lentoasemilla, joiden osalta se on luonut talouden valvontamenettelyn. Talouden valvontatoimenpiteet voivat olla samat kuin 1 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteet. Silloin kun tällaisiin valvontatoimenpiteisiin kuuluu lentoasemamaksujen järjestelmän tai tason hyväksyminen, saman elimen, joka on nimetty tai perustettu riippumattomaksi valvontaelimeksi tämän direktiivin soveltamista varten, on hyväksyttävä nämä toimenpiteet.

### 6 artikla

#### Avoimuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lentoaseman pitäjä antaa aina 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kuulemisen yhteydessä kullekin lentoaseman käyttäjälle tai lentoaseman käyttäjien edustajille tai yhteenliittymille tiedot tekijöistä, joiden perusteella kaikkien lentoaseman pitäjän kullakin lentoasemalla perimien maksujen järjestelmä tai taso on määritelty. Näihin tietoihin on sisällyttävä vähintään seuraavat:

- a) luettelo lentoasemamaksun vastineeksi tarjotuista palveluista ja käyttöön annettavista infrastruktuureista;

- b) lentoasemamaksujen asettamisessa käytetty menetelmä;
- c) yleinen kulurakenne niiden tilojen ja palvelujen osalta, joita lentoasemamaksut koskevat;
- d) eri maksuista kertyvät tulot ja niillä katettujen palvelujen kokonaiskustannukset;
- e) ennusteet lentoaseman tilanteesta maksuihin, liikenteen kasvuun ja suunniteltuihin investointeihin nähden;
- f) lentoaseman infrastruktuurin ja laitteiden todellinen käyttö tietyinä aikana.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lentoaseman käyttäjät antavat lentoaseman pitäjälle ennen jokaista 5 artiklan 1 kohdan mukaista kuulemistä tiedot erityisesti seuraavista:

- a) liikenne-ennusteet;
- b) ilma-aluskalustoaan ja sen käyttöä koskevat ennusteet;
- c) kehittämishankkeensa asianomaisella lentoasemalla;
- d) asianomaista lentoasemaa koskevat vaatimuksensa.

3. Tämän artiklan nojalla annettuja tietoja on pidettävä luotamuksellisina tai taloudellisesti arkaluonteisina ja käsiteltävä sen mukaisesti, ellei kansallisen lainsäädännön soveltamisesta muuta johdu. Julkisesti noteerattujen lentoaseman pitäjien tapauksessa on noudatettava erityisesti arvopaperimarkkinalainsäädäntöä.

#### 7 artikla

### Uusi infrastruktuuri

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lentoaseman pitäjä kuulee lentoaseman käyttäjiä ennen uusia infrastruktuurihankkeita koskevien suunnitelmien lopullista tekemistä.

#### 8 artikla

### Laatuvaatimukset

1. Lentoaseman sujuvan ja tehokkaan toiminnan turvaamiseksi jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet, jotta lentoaseman pitäjä ja lentoaseman käyttäjien edustajat tai yhteenliittymät lentoasemalla voivat käynnistää neuvottelut palvelutasosopimuksen tekemiseksi lentoasemalla tarjottavien palvelujen laadusta. Kyseiset palvelun laatua koskevat neuvottelut voidaan käydä osana 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kuulemistä.

2. Mahdollisessa palvelutasosopimuksessa on määriteltävä lentoaseman pitäjän tarjoaman palvelun taso, jossa on otettava huomioon lentoasemamaksujen todellinen järjestelmä tai taso ja palvelun taso, johon lentoaseman käyttäjillä on oikeus lentoasemamaksujen vastineeksi.

#### 9 artikla

### Räätälöidyt palvelut

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta lentoaseman pitäjä voi vaihdella tiettyjen lentoasemalaje-

lujen laatua ja laajuutta tai tarjota erilaatuisia ja -kokoisia terminaaleja tai terminaalien osia tarjotakseen räätälöityjä palveluja taikka terminaalin tai terminaalin osan tiettyyn käyttöön. Lentoasemamaksujen järjestelmä tai taso voidaan eriyttää tällaisten palvelujen laadun ja laajuuden ja niiden kustannusten tai muunlaisten objektiivisten perusteiden mukaisesti. Lentoaseman pitäjät ovat vapaita asettamaan tällaisia eriytettyjä lentoasemamaksuja.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta lentoaseman käyttäjä, joka haluaa käyttää räätälöityjä palveluja taikka tiettyyn käyttöön varattua terminaalia tai terminaalin osaa, voi saada käyttöönsä nämä palvelut ja terminaalin tai terminaalin osan.

Jos lentoaseman käyttäjiä, jotka haluavat saada käyttöönsä räätälöityjä palveluja ja/tai tiettyyn käyttöön varattua terminaalin tai terminaalin osan, on useampia kuin kapasiteetin rajoissa on mahdollista, käyttöoikeus on määriteltävä asianmukaisin, objektiivisin, avoimin ja syrjimättömin perustein. Lentoaseman pitäjä voi määrittellä kyseiset perusteet, ja jäsenvaltiot voivat vaatia, että riippumaton valvontaelin on hyväksynyt ne.

#### 10 artikla

### Riippumaton valvontaelin

1. Tämän direktiivin noudattamiseksi toteutettujen toimenpiteiden asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi ja vähintään 5 artiklassa säädettyjen tehtävien hoitamiseksi jäsenvaltioiden on nimettävä tai perustettava riippumaton elinriippumattomaksi valvontaelimeksi. Kyseinen elin voi olla sama taho, jolle jäsenvaltio on antanut tehtäväksi 1 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen muiden sääntelytoimenpiteiden soveltamisen, mukaan luettuna maksujärjestelmän ja/tai lentoasemamaksujen tason hyväksyminen, jos kyseinen taho täyttää tämän artiklan 2 kohdassa säädetty vaatimukset.

2. Jäsenvaltioiden on taattava riippumattoman valvontaelimen riippumattomuus varmistamalla, että se on oikeudellisesti erillinen ja toiminnallisesti riippumaton lentoaseman pitäjistä ja lentoliikenteen harjoittajista. Jäsenvaltioiden, joilla säilyy lentoasemien, lentoaseman pitäjien tai lentoliikenteen harjoittajien omistajuus tai määräämisvalta lentoaseman pitäjiin tai lentoliikenteen harjoittajiin, on varmistettava, että kyseiseen omistajuuteen tai määräämisvaltaan liittyviä tehtäviä ei uskota riippumattomalle valvontaelimelle. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että riippumaton valvontaelin harjoittaa toimivaltaansa puolueettomasti ja avoimesti.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle riippumattoman valvontaelimen nimi ja osoite, sille osoitetut tehtävät ja vastualueet sekä toimenpiteet, jotka on toteutettu 2 kohdan noudattamiseksi.

4. Jäsenvaltiot voivat perustaa riippumatonta valvontaelintä varten rahoitusmekanismiin, johon voi kuulua maksun periminen lentoaseman käyttäjiltä ja lentoaseman pitäjiltä.

5. Rajoittamatta 5 artiklan 5 kohdan soveltamista jäsenvaltioiden on varmistettava, että 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen erimielisyyksien osalta toteutetaan riippumatonta valvontaelintä varten tarvittavat toimenpiteet, jotka liittyvät lentoasemamaksujärjestelmään tai lentoasemamaksujen tasoon, myös palvelun laatuun:

- a) lentoaseman pitäjän ja käyttäjien välisten erimielisyyksien ratkaisumenettelyn perustamiseksi;
- b) niiden edellytysten määrittelemiseksi, joilla erimielisyys voidaan saattaa riippumattoman valvontaelimen käsiteltäväksi. Riippumaton valvontaelin voi erityisesti hylätä valitukset, joita ei ole asianmukaisesti perusteltu tai joihin ei ole liitetty tarvittavia asiakirjoja;
- c) niiden perusteiden vahvistamiseksi, joiden pohjalta erimielisyyksiä arvioidaan niiden ratkaisemiseksi.

Näiden menettelyjen, edellytysten ja perusteiden on oltava syrjimättömiä, avoimia ja objektiivisia.

6. Riippumattoman valvontaelimen suorittaessa 5 artiklan mukaista tutkintaa siitä, onko lentoasemamaksujärjestelmän tai lentoasemamaksujen tason muuttaminen perusteltua, sillä on oltava pääsy asianomaisten osapuolten tarpeellisiin tietoihin, ja sen on kuultava osapuolia ennen päätöksen tekemistä. Sen on tehtävä asiassa päätös mahdollisimman pian ja joka tapauksessa kuuden kuukauden kuluessa valituksen vastaanottamisesta. Riippumattoman valvontaelimen päätökset ovat sitovia, sanotun kuitenkin rajoittamatta niiden parlamentaarista tai oikeudellista tarkastelua jäsenvaltioissa sovellettavan menettelyn mukaisesti.

7. Riippumattoman valvontaelimen on julkaistava toiminnastaan vuosikertomus.

#### 11 artikla

##### Kertomus ja tarkistaminen

1. Komissio antaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... (\*) Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän direktiivin soveltamista koskevan kertomuksen, jossa se arvioi edistymistä tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamisessa, sekä tarvittaessa soveltuvia ehdotuksia.

2. Jäsenvaltiot ja komissio tekevät yhteistyötä tämän direktiivin soveltamiseksi, erityisesti 1 kohdassa tarkoitettun kertomuksen laatimiseen tarvittavien tietojen keräämisessä.

#### 12 artikla

##### Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ... päivänä ...kuuta ... (\*\*). Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

#### 13 artikla

##### Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

#### 14 artikla

##### Osoitukset

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

*Euroopan parlamentin puolesta*

*Puhemies*

...

*Neuvoston puolesta*

*Puheenjohtaja*

...

(\*) Virallinen lehti: Neljä vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

(\*\*) Virallinen lehti: 36 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta.

## NEUVOSTON PERUSTELUT

### I JOHDANTO

1. Komissio toimitti edellä mainitun ehdotuksen neuvostolle 29. tammikuuta 2007. Ehdotus perustuu EY:n perustamissopimuksen 80 artiklan 2 kohtaan.
2. Neuvosto (liikenne, televiestintä ja energia) sopi 29. ja 30. marraskuuta 2007 ehdotusta koskevasta yleisnäkemyksestä.
3. Euroopan parlamentti (esittelijä Ulrich Stockmann (PSE-DE)) äänesti ehdotuksesta ensimmäisessä käsittelyssä 15. tammikuuta 2008. Euroopan parlamentin lausunto koostuu 45 tarkistuksesta.
4. Neuvosto (liikenne, televiestintä ja energia) pääsi 7. huhtikuuta 2008 poliittiseen yhteisymmärrykseen ehdotuksesta hyväksyen useita Euroopan parlamentin 45 ensimmäisen käsittelyn tarkistuksista (asiak. 8017/08). Neuvoston on määrä hyväksyä yhteisymmärryksen tuloksena syntynyt yhteinen kanta 23. kesäkuuta 2008.

### II TAVOITE

Ehdotetun direktiivin tavoitteena on vahvistaa yhteiset periaatteet lentoasemamaksujen perimiselle yhteisön lentoasemilla. Sen tarkoituksena on selventää lentoasematoiminnan harjoittajien ja lentoaseman käyttäjien välisiä suhteita siten, että käyttäjien lentoasemamaksuja laskettaessa edellytetään avoimuutta, käyttäjien kuulemistä ja syrjimättömyyden periaatteen soveltamista. Direktiivillä halutaan lisäksi perustaa jäsenvaltioihin vahvat riippumattomat kansalliset viranomaiset, jotka toimisivat välittäjinä ja sovittelisivat riitoja niiden ratkaisemiseksi nopeasti.

### III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

#### 1. Yleistä

Euroopan parlamentti (EP) hyväksyi 15. tammikuuta 2008 pidetyssä täysistunnossaan 45 tarkistusta komission ehdotukseen. Neuvoston yhteinen kanta noudattelee komission ehdotukseen tehtyjä muutoksia (ks. jäljempänä kohta 2 a), koska siihen on sisällytetty huomattava määrä tarkistuksista:

- joko sellaisenaan (Euroopan parlamentin tarkistukset 8, 10, 11 ja 45), tai
- sisällöltään, jolloin on käytetty samankaltaista sanamuotoa (Euroopan parlamentin tarkistukset 1, 2, 3, 15, 23, 28 ja 29).

Useita tarkistuksia ei kuitenkaan otettu huomioon yhteisessä kannassa, koska neuvosto katsoi, että ne olivat joko:

1. tarpeettomia, koska ne oli jo otettu Euroopan parlamentin antaman lausunnon jälkeen annettuihin muihin säädöksiin; tai
2. ne oli otettu huomioon muualla tekstissä, kun komission alkuperäinen ehdotus oli muotoiltu uudelleen yhteiseksi kannaksi.

#### 2. Erityiskysymykset

##### a) Tärkeimmät muutokset komission ehdotukseen

Neuvosto piti komission ehdotusta lähtökohtanaan ja teki siihen useita muutoksia, joista voidaan esittää seuraava yhteenveto:

- *Direktiivin kohde*, 1 artikla

Komissio ehdotti alun perin, että direktiiviä sovellettaisiin kaikkiin lentoasemiin, joiden vuotuinen liikennemäärä on enemmän kuin miljoona matkustajaa. Neuvosto päätti nostaa rajan viiteen miljoonaan ja esitti lisäkritteriksi, että säädöstä sovellettaisiin kunkin jäsenvaltion suurimpaan lentoasemaan. Tämä soveltamisala on myös Euroopan parlamentin lausunnon mukainen.

- *Maksujen mukauttaminen ympäristöseikkojen ja muiden yleistä etua koskevien asioiden perusteella*, 3 artikla

Neuvosto päätti sisällyttää tämän mahdollisuuden syrjimättömyyttä koskevaan artiklaan. Tässä lisäyksessä heijastuu jäsenvaltioiden toive voida edistää ympäristöystävällisempien lentokoneiden käyttöä sekä muita asioita lentoasemamaksuja mukauttamalla.

— *Kustannusvastaavuus, johdanto-osan 8 kappale*

Tämä johdanto-osan kappale on tasapainoinen kompromissi, jossa on otettu huomioon jäsenvaltioiden toivomus lentoasemapaikojen tarjonnasta aiheutuvien kustannusten tasoon tiukasti suhteutetuista lentoasemamaksuista (ICAO:n lentoasemamaksuja koskevien suositusten mukaisesti) sekä riittävä jousto muita jäsenvaltioita varten, mukaan lukien ne, joiden mielestä tämä voi aiheuttaa seurauksia lentoasemaverkkojen toiminnalle, koska jotkut jäsenvaltiot tarvitsevat joustoa käyttäkseen kaupallisia tuloja lentoasemaverkossa.

— *Lentoasemaverkko ja lentoasemajärjestelmä, 2 artiklan 5 kohta ja 4 artikla*

Neuvosto päätti, että ehdotettuun direktiiviin on tarpeen sisällyttää lentoasemaverkon määrittely. Lisäksi se piti asianmukaisena tekstilisäystä, jolla varmistetaan, että samaa kaupunkia tai kaupunkiryhmää palvelevilla lentoasemilla voi olla yhteinen lentomaksujärjestelmä.

— *Talouden valvontatoimenpiteet, 5 artiklan 5 kohta*

Neuvosto katsoi asianmukaiseksi lisätä talouden valvontamenettelyä koskevan säännöksen, jonka nojalla talouden valvontatoimenpitejärjestelmiä käyttäviä jäsenvaltioita ei veloiteta soveltamaan direktiivissä kuvattua riitojenratkaisumenetelmää. Tämä siitä syystä, että talouden valvontamenettelyn tarjoama suojelun taso on verrattavissa direktiivissä säädetyn suojelun tasoon.

— *Direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskeva määräaika, 12 artikla*

Neuvosto pidensi 36 kuukauteen määräajan, jona direktiivi on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä, jotta jäsenvaltioilla olisi riittävästi aikaa toteuttaa toimenpiteet, joita sen täytäntöönpano edellyttää.

**b) Euroopan parlamentin tarkistukset**

Tämän lisäksi neuvosto harkitsi useita tarkistuksia, vaikkei se sisällyttänyt niitä yhteiseen kantaansa. Näistä asioista voidaan esittää seuraava yhteenveto:

— *Turvamaksut*

Asiaa koskevat tarkistukset 4, 13, 37–41

Yhteiseen kantaan ei sisällytetty turvallisuuden rahoittamiseen liittyviä tarkistuksia, koska se katsoi, että yhteisistä siviili-ilmailun turvaamisesta koskevista säännöistä annetun uuden asetuksen (asetus 300/2008) tultua voimaan tätä asiaa koskeviin Euroopan parlamentin huolenaiheisiin puututtiin jo. Näitä huolenaiheita käsitellään myös tulevassa komission politiikka-aloitteessa.

— *Etukäteisrahoitus*

Asiaa koskevat tarkistukset 31 ja 32

Yhteisessä kannassa tunnustetaan uusien infrastruktuurihankkeiden merkitys ja varmistetaan mahdollisuus niiden rahoittamiseen samalla kun suojellaan lentoaseman käyttäjien etuja. Etukäteisrahoituksen periaate mainitaan jo ICAO:n teksteissä, mutta neuvosto piti asianmukaisempaan olla sisällyttämättä sitä yhteiseen kantaan, koska jäsenvaltioiden lähestymistavat poikkeavat toisistaan ja jousto on tarpeen säilyttää. Komissio ei ole hyväksynyt näitä tarkistuksia.

— *Single till tai dual till -järjestelmä*

Asiaa koskevat tarkistukset 6 ja 22

Neuvosto katsoi välttämättömäksi säätää sellaisen yhteisen kehyksen perustamisesta, jolla säännellään lentoasemamaksujen keskeisiä ominaisuuksia ja niiden määräämistapaa, mutta se katsoi myös, että jäsenvaltioiden olisi saatava vapaasti käyttää single till tai dual till -järjestelmää tai näiden kahden järjestelmän yhdistelmää eikä niitä pitäisi velvoittaa antamaan lainsäädäntöä, jolla jommastakummasta näistä järjestelmistä tehtäisiin pakollinen, tai että lentoasemille annettaisiin mahdollisuus valita kumman till -järjestelmän ne ottavat käyttöönsä. Näistä syistä yhteiseen kantaan ei sisällytetty nimenomaista säännöstä tästä asiasta.

— *Direktiivin soveltaminen kaikkiin verkossa oleviin lentoasemiin*

Asiaa koskevat tarkistukset 9 ja 14

Yhteiseen kantaan ei hyväksytty näitä tarkistuksia, koska haluttiin noudattaa johdonmukaisesti verkkojärjestelmiä koskevaa yleistä lähestymistapaa, mihin kuuluu erityisesti jäsenvaltioiden välisten verkkojen syrjimättömyys, tarpeettoman byrokratian poistaminen pieniltä lentokentiltä ja todellisen tarpeen puuttuminen, sillä neuvosto ei pidä ristiinsubventoinnin vaaraa perusteltuna.

— *Muu tarkistukset*

Yhteiseen kantaan ei sisällytetty useita tarkistuksia seuraavasta kolmesta syystä:

- Neuvosto katsoi, etteivät ne olleet johdonmukaisia direktiiviehdotuksessa noudatettujen periaatteiden ja lähestymistavan kanssa.
- Neuvosto katsoi, ettei niitä oltu muotoiltu riittävän selviksi ja tämä voisi johtaa oikeudelliseen epävarmuuteen, koska ne voitaisiin tulkita useammalla kuin yhdellä tavalla.
- Neuvosto katsoi, että jäsenvaltioilla olisi vaikeuksia toteuttaa ne käytännössä. Tämä koski erityisesti tarkistuksia, joissa asetettiin määräaikoja, joita jäsenvaltiot pitivät joko liian lyhyinä tai liian pitkinä.

Kyseessä ovat seuraavat tarkistukset:

- kilpailukykyä ja valtiontukea koskevat periaatteet (osittain 7, 16, 24, 25 ja 26),
- syrjimättömyys (34, 35 ja 36),
- riippumattomaan valvontaelimeen turvautumista ja toimivallan siirtoa koskevat edellytykset (19, 21, 42 ja 43),
- palvelun taso ja palvelun laatu (5, 27 ja 33),
- viittaus maksujen tason määritteleviin tekijöihin (12),
- kuulemiset (17),
- aikataulu maksujärjestelmää koskevien muutosten esittämiseksi (18),
- tutkittaviksi otettavat valitukset (20),
- avoimuus (30),
- riippumattoman valvontaelimen päätöstä koskeva määräaika (44).

#### IV YHTEENVETO

Neuvosto katsoo, että yhteinen kanta on tasapainoinen kokonaisuus, joka on komission ehdotuksen tavoitteiden mukainen. Siinä otetaan myös huomioon Euroopan parlamentin ensimmäisen käsittelyn tulokset.

Neuvosto panee merkille neuvoston ja Euroopan parlamentin välillä jo käydyt epäviralliset neuvottelut ja luottaa siihen, että selostettu välitysratkaisuteksti mahdollistaa direktiivin pikaisen antamisen lähitulevaisuudessa.

**Neuvoston 15 päivänä syyskuuta 2008 vahvistama**

**YHTEINEN KANTA (EY) N:o 23/2008,**

**Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/.../EY antamiseksi tietyistä työajan järjestä-**  
**mistä koskevista seikoista annetun direktiivin 2003/88/EY muuttamisesta**

(2008/C 254 E/03)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,  
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 137 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon <sup>(1)</sup>,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon <sup>(2)</sup>,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä <sup>(3)</sup>,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Perustamissopimuksen 137 artiklassa määrätään, että yhteisö tukee ja täydentää jäsenvaltioiden toimia, joiden tarkoituksena on työympäristön parantaminen työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi. Tämän artiklan perusteella annetuissa direktiiveissä on vältettävä säätämästä sellaisia hallinnollisia, taloudellisia tai oikeudellisia rasituksia, jotka vaikeuttaisivat pienten tai keski suurten yritysten perustamista taikka niiden kehittämistä.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/88/EY <sup>(4)</sup> säädetään vähimmäisvaatimuksista työajan järjestämistä varten muun muassa vuorokautisten ja viikoittaisten lepoaikojen, taukojen, viikoittaisen enimmäistyöajan, vuosiloman sekä tiettyjen yötyötä, vuorotyötä ja työaikajärjestelmiä koskevien seikkojen osalta.
- (3) Direktiivin 2003/88/EY 19 artiklan kolmannessa kohdassa ja 22 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetään ennen 23 päivää marraskuuta 2003 suoritettavasta uudelleentarkastelusta.
- (4) Työajan järjestämistä koskeva alkuperäinen direktiivi, annettu neuvoston direktiivi 93/104/EY <sup>(5)</sup>, annettiin yli kymmenen vuotta sitten, ja nyt on osoittautunut välttämättömäksi ottaa huomioon sekä työnantajien että työntekijöiden uudet tilanteet ja tarpeet sekä luoda keinot 22 ja 23 päivänä maaliskuuta 2005 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston asettamien, Lissabonin strategiaan kuuluvien kasvu- ja työllisyystavoitteiden saavuttamiseksi.
- (5) Työ- ja perhe-elämän yhteensovittaminen on myös olennainen tekijä niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, jotka Euroopan unioni on asettanut Lissabonin strategiassa erityisesti naisten työllisyysasteen nostamiseksi. Yhteensovittamisella luodaan tyydyttävämpi työilmapiiri ja vastataan paremmin erityisesti perheellisten työntekijöiden tarpeisiin. Useilla tähän direktiiviin sisältyvillä muutoksilla pyritään helpottamaan työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista.
- (6) Jäsenvaltioiden olisi kannustettava työmarkkinaosapuolia tekemään asianmukaisella tasolla sopimuksia työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisen parantamiseksi.
- (7) Työajan järjestämisessä on tehostettava työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelua sekä lisättävä joustavuutta varsinkin päivystysajan osalta ja erityisesti niiden päivystysjaksojen osalta, joina ei työskennellä, ja samalla on löydettävä uusi tasapaino työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisen ja joustavampien työaikajärjestelyjen välillä.
- (8) Jos työntekijöillä ei ole lepoaikoja, heille olisi annettava korvaavat lepoajat. Jäsenvaltioiden olisi määriteltävä sen kohtuullisen ajanjakson pituus, jona vastaava korvaava lepoaika annetaan työntekijöille, ottaen huomioon suhteellisuusperiaate ja tarve varmistaa kyseisten työntekijöiden turvallisuus ja terveys.
- (9) Myös viikoittaisen enimmäistyöajan vertailujaksoja koskevia säännöksiä on tarkistettava, jotta ne voitaisiin mukauttaa työnantajien ja työntekijöiden tarpeisiin siten, että työntekijöiden ja työnantajien terveydestä ja turvallisuudesta huolehditaan.
- (10) Jos työsopimuksen kesto on alle yhden vuoden, vertailujakson pituus ei saa ylittää työsopimuksen kestoa.
- (11) Direktiivin 2003/88/EY 22 artiklan 1 kohdan soveltamisesta saadut kokemukset osoittavat, että sen 6 artiklan soveltamatta jättämistä koskeva täysin yksilötason päätös voi aiheuttaa ongelmia työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelun sekä työntekijän valinnanvapauden osalta.

<sup>(1)</sup> EUVL C 267, 27.10.2005, s. 16.

<sup>(2)</sup> EUVL C 231, 20.9.2005, s. 69.

<sup>(3)</sup> Euroopan parlamentin lausunto, annettu 11. toukokuuta 2005 (EUVL C 92 E, 20.4.2006, s. 292), ja neuvoston yhteinen kanta, hyväksytty 15. syyskuuta 2008 ja neuvoston päätös, tehty ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

<sup>(4)</sup> EUVL L 299, 18.11.2003, s. 9.

<sup>(5)</sup> EYVL L 307, 13.12.1993, s. 1. Direktiivi kumottiin direktiivillä 2003/88/EY.

- (12) Direktiivin 22 artiklan 1 kohdassa säädetty mahdollisuus on poikkeus periaatteesta, jonka mukaan viikoittainen keskimääräinen työaika on vertailujakson aikana enintään 48 tuntia. Se edellyttää työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden tehokasta suojelua ja asianomaisen työntekijän nimenomaista, vapaaehtoista ja asiaan vaikuttavista seikoista tietoisena annettua suostumusta. Poikkeuksen soveltaminen edellyttää asianmukaisia takeita sen varmistamiseksi, että näitä ehtoja noudatetaan, sekä tiivistä valvontaa.
- (13) Ennen 22 artiklan 1 kohdassa säädetyn mahdollisuuden soveltamista olisi harkittava, voidaanko tarvittava jousto saada aikaan joko pisintä vertailujaksoa koskevaa tai muuta jouston mahdollistavaa direktiivin 2003/88/EY säännöstä soveltamalla.
- (14) Työntekijöiden terveydelle ja turvallisuudelle aiheutuvien riskien välttämiseksi 19 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan mukaisen joustavan vertailujakson ja 22 artiklan 1 kohdan mukaisen mahdollisuuden päällekkäinen käyttö ei ole mahdollista.
- (15) Komissio on kuullut työmarkkinaosapuolia yhteisön tasolla asiaan liittyvän yhteisön toiminnan mahdollisista suuntaviivoista perustamissopimuksen 138 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- (16) Kuulemisen jälkeen komissio piti yhteisön toimia tarpeellisina, ja se kuuli työmarkkinaosapuolia uudelleen suunnitellun ehdotuksen sisällöstä perustamissopimuksen 138 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- (17) Tämän toisen kuulemisvaiheen päätyttyä työmarkkinaosapuolet eivät ole ilmoittaneet komissiolle halukkuudestaan käynnistää menettelyä, joka voisi johtaa perustamissopimuksen 139 artiklassa tarkoitetun sopimuksen tekemiseen.
- (18) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on työajan järjestämistä koskevan yhteisön lainsäädännön nykyaikaistaminen, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa määrätyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (19) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita<sup>(1)</sup>. Direktiivin tarkoituksena on erityisesti varmistaa, että oikeutta oikeudenmukaisiin ja kohtuullisiin työoloihin ja työehtoihin kunnioitetaan täysimääräisesti, sellaisina kuin niistä määrätään perusoikeuskirjan 31 artiklassa ja erityisesti kyseisen artiklan 2 kohdassa, jonka mukaan ”jokaisella työntekijällä on oikeus enimmäistyöajan rajoitukseen sekä päivittäisiin ja viikoittaisiin lepoaikoihin ja palkalliseen vuosilomaan”.

- (20) Tämän direktiivin täytäntöönpanon olisi säilytettävä työntekijöille taattavan suojelun yleinen taso työterveyden ja työturvallisuuden osalta,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

### 1 artikla

Muutetaan direktiivi 2003/88/EY seuraavasti:

1) Lisätään 2 artiklaan kohdat seuraavasti:

- ”1 a) ’päivystysajalla’ ajanjaksoa, jonka aikana työntekijä on velvollinen olemaan käytettävissä työpaikallaan ryhtyäkseen suorittamaan toimintaansa tai tehtäviään työnantajan pyynnöstä;
- 1 b) ’työpaikalla’ paikkaa tai paikkoja, joissa työntekijä tavallisesti suorittaa toimintaansa tai tehtäviään ja jotka määritetään työntekijään sovellettavan työsuhteen tai työsopimuksen ehtojen mukaisesti;
- 1 c) ’päivystysajalla, jona ei työskennellä’ ajanjaksoa, jonka aikana työntekijä päivystää 1 a kohdan mukaisesti, mutta jonka aikana työnantaja ei pyydä häntä tosiasiallisesti suorittamaan toimintaansa tai tehtäviään.”

2) Lisätään artiklat seuraavasti:

### ”2 a artikla

#### **Päivystysaika**

Päivystysaika, jona ei työskennellä, ei katsota työajaksi, jolle kansallisessa lainsäädännössä tai kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti työehtosopimuksessa tai työmarkkinaosapuolten välisessä sopimuksessa toisin määrätään.

Päivystysaika, jona ei työskennellä, voidaan määritellä työehtosopimuksessa tai työmarkkinaosapuolten välisessä sopimuksessa tai kansallisessa lainsäädännössä sen jälkeen, kun työmarkkinaosapuolia on kuultu, käyttämällä perustana keskimääräistä tuntimäärää tai osuutta päivystysajasta ottaen huomioon kyseisellä alalla saatu kokemus.

Päivystysaika, jona ei työskennellä, ei oteta huomioon laskettaessa 3 artiklassa säädettyä päivittäistä lepoaika ja 5 artiklassa säädettyä viikoittaista lepoaika, jollei:

- a) työehtosopimuksessa tai työmarkkinaosapuolten välisessä sopimuksessa;
- tai
- b) kansallisessa lainsäädännössä, työmarkkinaosapuolten kuulemisen jälkeen, toisin määrätä.

Ajanjakso, jonka aikana työntekijä tosiasiallisesti suorittaa toimintaansa tai tehtäviään päivystysaikana, katsotaan aina työajaksi.

<sup>(1)</sup> EUVL C 303, 14.12.2007, s. 1.

## 2 b artikla

**Työ- ja perhe-elämän yhteensovittaminen**

Jäsenvaltioiden on kannustettava asianmukaisella tasolla työmarkkinaosapuolia, rajoittamatta kuitenkaan niiden itenäisyyttä, tekemään työ- ja perhe-elämän parempaa yhteensovittamista koskevia sopimuksia.

Jäsenvaltioiden on varmistettava työmarkkinaosapuolia kuullen, että työnantajat tiedottavat työntekijöille riittävän ajoissa heidän työaikajärjestelmässään tai -järjestelyissään tapahtuvista merkittävistä muutoksista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä 11 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/14/EY (\*) soveltamista.

Ottaen huomioon työntekijöiden tarpeet työaikojen ja työaikajärjestelmien joustavuuteen jäsenvaltioiden on kansallisten käytäntöjen mukaisesti myös kannustettava työnantajia käsittelemään tällaiset työaikoja ja työaikajärjestelmiä koskevat muutospyyntöt, ottaen huomioon yrityksen tarpeet ja sekä työnantajien että työntekijöiden joustavuutta koskevat tarpeet.

(\*) EYVL L 80, 23.3.2002, s. 29.”.

## 3) Muutetaan 17 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdassa sanat ”3–6, 8 ja 16 artiklan” sanoilla ”3–6 artiklan ja 8 artiklan sekä 16 artiklan a ja c alakohdan”.

b) Korvataan 2 kohdassa ilmaus ”edellyttäen, että kyseisille työntekijöille annetaan vastaavanlaiset korvaavat lepoajat” ilmauksella ”edellyttäen, että kyseisille työntekijöille annetaan vastaavanlaiset korvaavat lepoajat sellaisen kohtuullisen ajan kuluessa, joka määritellään kansallisessa lainsäädännössä tai työehtosopimuksessa tai työmarkkinaosapuolten välisessä sopimuksessa”.

c) Korvataan 3 kohdan johdantolauseessa sanat ”3, 4, 5, 8 ja 16 artiklasta” sanoilla ”3, 4, 5 ja 8 artiklasta sekä 16 artiklan a ja c alakohdasta”.

## d) Muutetaan 5 kohta seuraavasti:

i) Korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”5. Tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti 6 artiklasta voidaan poiketa lääkärin harjoittelun osalta tämän kohdan toisessa, kolmannessa, neljännessä, viidennessä ja kuudennessa alakohdassa vahvistettujen säännösten mukaisesti.”

ii) Poistetaan viimeinen alakohta.

## 4) Korvataan 18 artiklan kolmannessa kohdassa sanat ”edellyttäen, että kyseisille työntekijöille annetaan vastaavanlaiset korvaavat lepoajat” sanoilla ”edellyttäen, että kyseisille työntekijöille annetaan vastaavanlaiset korvaavat lepoajat sellaisen

kohtuullisen ajan kuluessa, joka määritellään kansallisessa lainsäädännössä tai työehtosopimuksessa tai työmarkkinaosapuolten välisessä sopimuksessa”.

## 5) Korvataan 19 artikla seuraavasti:

”19 artikla

**Vertailujaksoista poikkeamisen rajoitukset**

Rajoittamatta 22 a artiklan b alakohdan soveltamista ja poiketen siitä, mitä 16 artiklan b alakohdassa säädetään, jäsenvaltioilla on työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelua koskevia yleisiä periaatteita noudattaen mahdollisuus sallia objektiivisista tai teknisistä syistä tai työn järjestämistä koskevista syistä, että vertailujaksoa pidennetään enintään 12 kuukauteen:

a) työehtosopimuksella tai työmarkkinaosapuolten välisellä sopimuksella, siten kuin 18 artiklassa säädetään;

tai

b) lainsäädännön tai hallinnollisten määräysten nojalla asianomaisella tasolla järjestetyn työmarkkinaosapuolten kuulemisen jälkeen.

Käyttäessään ensimmäisen kohdan b alakohdan mukaista mahdollisuutta jäsenvaltioiden on varmistettava, että työnantajat noudattavat direktiivin 89/391/ETY II jaksossa säädettyjä velvollisuuksiaan.”.

## 6) Korvataan 22 artikla seuraavasti:

”22 artikla

**Erinäisiä säännöksiä**

1. Vaikka yleisenä periaatteena on se, että viikoittainen enimmäistyöaika Euroopan unionissa on 48 tuntia ja että käytännössä unionissa työntekijät työskentelevät pidempään vain poikkeuksellisesti, jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta 6 artiklaa, jos ne toteuttavat tarvittavat toimenpiteet työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden tehokkaan suojelun takaamiseksi. Tämän mahdollisuuden käyttämisestä on kuitenkin määrättävä nimenomaisesti työehtosopimuksessa tai asianomaisella tasolla tehdyssä työmarkkinaosapuolten sopimuksessa tai kansallisessa lainsäädännössä asianomaisella tasolla järjestetyn työmarkkinaosapuolten kuulemisen jälkeen.

2. Niiden jäsenvaltioiden, jotka haluavat käyttää tätä mahdollisuutta, on joka tapauksessa toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan, että:

a) työnantaja ei vaadi työntekijää työskentelemään yli 48 tuntia seitsemän päivän aikana, laskettuna 16 artiklan b alakohdassa tarkoitetun vertailujakson keskiarvona, jollei hän ole ensin saanut työntekijän suostumusta tällaiseen työskentelyyn. Suostumus on voimassa enintään yhden vuoden, ja se voidaan uusua;

b) työntekijälle ei aiheudu työnantajan taholta mitään haittaa sen vuoksi, että hän ei ole halukas suostumaan tällaiseen työskentelyyn tai että hän peruuttaa suostumuksensa mistä tahansa syystä;

c) suostumus, joka on annettu:

i) yksittäisen työsopimuksen allekirjoittamisen yhteydessä; tai

ii) työsuhteen ensimmäisten neljän viikon aikana;

on mitätön;

d) tämän artiklan mukaisesti suostumuksensa antanut työntekijä ei työskentele seitsemän päivän aikana enempää kuin:

i) 60 tuntia, laskettuna 3 kuukauden ajanjakson keskiarvona, ellei työehtosopimuksessa tai työmarkkinaosapuolten välisessä sopimuksessa toisin määrätä; tai

ii) 65 tuntia, laskettuna 3 kuukauden ajanjakson keskiarvona, jos työehtosopimusta ei ole ja jos päivitysaika, jona ei työskennellä, katsotaan työajaksi 2 a artiklan mukaisesti;

e) jokaisella työntekijällä on pätevän työsopimuksen tekemisen jälkeisinä kuutena ensimmäisenä kuukautena tai työntekijän työsopimuksessa mainittuna koeaikana ja koeajan päättymistä seuraavien kolmen kuukauden aikana, sen mukaan kumpi näistä on pitempi, oikeus peruuttaa suostumuksensa tällaiseen työntekoon ilmoittamalla riittävän ajoissa peruutuksesta työnantajalleen kirjallisesti, jolloin peruutus tulee heti voimaan. Tämän jakson jälkeen työnantaja voi vaatia työntekijää antamaan kirjallisen peruutusilmoituksen enintään kaksi kuukautta ennen peruutuksen voimaantuloa;

f) työnantaja pitää ajantasaisia tiedostoja kaikista tällaista työtä tekevästä työntekijöistä sekä riittäviä tiedostoja, joiden avulla on mahdollista varmistua tämän direktiivin säännösten noudattamisesta;

g) tiedostot ovat toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä, ja nämä voivat työntekijöiden turvallisuuteen ja/tai terveyteen liittyvistä syistä kieltää viikoittaisen enimmäistyöajan ylittämismahdollisuuden tai rajoittaa sitä;

h) työnantaja toimittaa toimivaltaisille viranomaisille näiden pyynnöstä tiedot tapauksista, joissa työntekijät ovat suostuneet työskentelemään yli 48 tuntia seitsemän päivän aikana, laskettuna 16 artiklan b alakohdassa tarkoitettun vertailujakson keskiarvona, ja riittävät tiedostot, joiden avulla on mahdollista varmistua tämän direktiivin säännösten noudattamisesta.

3. Jos työntekijä on palkattuna saman työnantajan palveluksessa ajanjakson tai ajanjaksoja, joiden kesto ei ylitä yhteensä kymmentä viikkoa 12 kuukauden ajanjaksona, 2 kohdan c alakohdan ii alakohdan ja d alakohdan säännöksiä ei sovelleta, edellyttäen, että työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelua koskevia yleisiä periaatteita noudatetaan."

7) Lisätään artikla seuraavasti:

"22 a artikla

#### Erityissäännökset

Kun jäsenvaltio käyttää 22 artiklassa säädettyä mahdollisuutta:

a) 19 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan mukaista mahdollisuutta ei sovelleta;

b) se voi poiketen siitä, mitä 16 artiklan b alakohdassa säädetään, sallia lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten nojalla objektiivisista tai teknisistä syistä tai työn järjestämistä koskevista syistä, että vertailujakso pidennetään enintään kuuteen kuukauteen.

Vertailujakson suhteen on noudatettava työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelua koskevia yleisiä periaatteita, eikä se vaikuta 3 kuukauden vertailujaksoon, jota 22 artiklan 2 kohdan d alakohdan nojalla sovelletaan työntekijöihin, jotka ovat antaneet 22 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisen suostumuksen ja joiden suostumus on voimassa."

8) Korvataan 24 artikla seuraavasti:

"24 artikla

#### Kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina ne kansalliset säännökset, jotka ne ovat antaneet tai antavat tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksissä.

2. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle joka viides vuosi kertomus tämän direktiivin täytäntöönpanosta käytännössä ja merkittävä siihen työmarkkinaosapuolten mielipiteet.

Komissio antaa kertomuksen tiedoksi Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvonantavalle komitealle.

3. Komissio antaa joka viides vuosi 23 päivästä marraskuuta 1996 alkaen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ottaen huomioon 1 ja 2 kohdan."

9) Lisätään artikla seuraavasti:

"24 a artikla

#### Arviointikertomus

1. Viimeistään ... (\*):

a) jäsenvaltioiden, jotka käyttävät 22 artiklan 1 kohdan mukaista mahdollisuutta, on kansallisia työmarkkinaosapuolia kuultuaan ilmoitettava komissiolle sen käytön perusteet, toimialat ja toimintatyyppit sekä asianomaisten työntekijöiden lukumäärä. Kunkin jäsenvaltion kertomuksessa on annettava tiedot siitä, miten mahdollisuuden käyttäminen vaikuttaa työntekijöiden terveyteen ja turvallisuuteen, ja siihen on merkittävä asianmukaisen tason työmarkkinaosapuolten mielipiteet, ja se on myös toimitettava kansallisen tason työmarkkinaosapuolille;

(\* ) Kuusi vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

b) jäsenvaltioiden, jotka käyttävät 19 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan mukaista mahdollisuutta, on ilmoitettava komissiolle, miten ne ovat panneet kyseisen säännöksen täytäntöön ja miten se on vaikuttanut työntekijöiden terveyteen ja turvallisuuteen.

2. Viimeistään ... (\*) komissio antaa yhteisön tason työmarkkinaosapuolia kuultuaan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen:

a) 22 artiklan 1 kohdan mukaisen mahdollisuuden käytöstä ja käytön perusteista; sekä

b) muista tekijöistä, jotka voivat vaikuttaa pitkiin työaikoihin, kuten 19 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan käytöstä.

Kertomukseen voidaan liittää asianmukaiset ehdotukset ylipitkien työaikojen vähentämiseksi, 22 artiklan 1 kohdan mukaisen mahdollisuuden käyttö mukaan lukien, ottaen huomioon sen vaikutuksen niiden työntekijöiden terveyteen ja turvallisuuteen, joita tämä mahdollisuus koskee.

3. Neuvosto arvioi 2 kohdassa tarkoitettua kertomuksen perusteella tämän direktiivin mukaisten ja nimenomaan 19 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdassa ja 22 artiklan 1 kohdassa säädettyjen mahdollisuuksien käyttöä.

Komissio voi kyseisen arvion huomioon ottaen ja ... päivään ...kuuta ... (\*\*) mennessä tarvittaessa toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen tämän direktiivin muuttamiseksi, 22 artiklan 1 kohdan mukainen mahdollisuus mukaan luettuna.”

#### 2 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista, ja niiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niitä sovelletaan. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava kyseiset säännökset tiedoksi komissiolle ... päivään ...kuuta ... (\*\*\*) mennessä. Jäsenvaltioiden on annettava niiden muutokset tiedoksi komissiolle hyvissä ajoin. Niiden on erityisesti valvottava, että työn-

tekijöillä ja/tai työntekijöiden edustajilla on riittävät keinot varmistaa tässä direktiivissä säädettyjen velvollisuuksien noudattaminen.

#### 3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ... päivään ...kuuta ... (\*\*\*) mennessä tai varmistettava, että työmarkkinaosapuolet toteuttavat tarvittavat toimenpiteet sopimusteitse. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta ne voivat milloin tahansa taata tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamisen. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

#### 4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan sinä päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

#### 5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

*Euroopan parlamentin puolesta*

*Puhemies*

...

*Neuvoston puolesta*

*Puheenjohtaja*

...

(\*) Seitsemän vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(\*\*) Kahdeksan vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(\*\*\*) Kolme vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

## NEUVOSTON PERUSTELUT

### I JOHDANTO

Komissio toimitti 24.9.2004 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tietyistä työajan järjestämisestä koskevista seikoista annetun direktiivin 2003/88/EY muuttamisesta <sup>(1)</sup>. Ehdotus perustuu perustamissopimuksen 137 artiklan 2 kohtaan.

Perustamissopimuksen 251 artiklan mukaisesti Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa ensimmäisessä käsittelyssä 11.5.2005 <sup>(2)</sup>.

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 11.5.2005 <sup>(3)</sup> ja alueiden komitea omansa 14.4.2005 <sup>(4)</sup>.

Komissio esitti 2.6.2005 muutetun ehdotuksensa <sup>(5)</sup>, jossa se hyväksyi 13 Euroopan parlamentin hyväksymistä 25 tarkistuksesta.

Neuvosto pääsi 9.6.2008 määränemmistöllä yhteistä kantaa koskevaan poliittiseen yhteisymmärrykseen samaan aikaan kun se sai aikaan määränemmistöllä poliittisen yhteisymmärryksen yhteisestä kannasta vuokratyöntekijöiden työehtoja koskevan direktiivin osalta. Viisi valtuuskunnista, jotka eivät voineet hyväksyä työaikadirektiiviä koskevaa poliittista yhteisymmärrystä, esitti neuvoston pöytäkirjaan merkittävän yhteisen lausuman <sup>(6)</sup>.

EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan mukaisesti neuvosto vahvisti määränemmistöllä yhteisen kannan 15.9.2008.

### II TAVOITTEET

Ehdotuksella on kahtalaiset tavoitteet:

- ensiksikin tarkastella uudelleen eräitä direktiivin 2003/88/EY (jolla direktiiviä 93/104/EY on viimeksi muutettu) säännöksiä sen 19 ja 22 artiklan mukaisesti. Säännökset koskevat poikkeuksia vertailujaksosta 6 artiklan soveltamiseksi (viikoittainen enimmäistyöaika) ja mahdollisuutta olla soveltamatta 6 artiklaa, jos työntekijä antaa suostumuksensa kyseisen työn suorittamiseen ("opt-out-säännös"),
- toiseksi ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö, etenkin asioissa Simap <sup>(7)</sup> ja Jaeger <sup>(8)</sup> annetut tuomiot, joiden mukaan lääkäreiden päivystys on laskettava työaikaan, jos heiltä vaaditaan fyysistä läsnäoloa sairaalassa. Tämä direktiivin tiettyjä säännöksiä koskeva Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tulkinta, joka annettiin useiden perustamissopimuksen 234 artiklan mukaisten ennakkoratkaisupyyntöjen perusteella, vaikutti syvästi "työajan" käsitteeseen ja näin ollen direktiivin keskeisiin säännöksiin.

Erityisesti mainittakoon seuraavaa:

- Asianmukaisen tasapainon varmistamiseksi työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelun ja toisaalta työnantajien joustavuuden tarpeen välillä ehdotuksessa vahvistetaan yleiset periaatteet päivystystyöntekijän suojasta sekä päivystystyöskentelyn aikana että valmiusaikana eli päivystysaikana, jona henkilö ei työskentele. Näissä puitteissa ehdotuksen mukaan se osa päivystysajasta, jona henkilö ei työskentele, ei ole direktiivin mukaista työaikaa, ellei kansallisessa lainsäädännössä, työehtosopimuksissa tai työmarkkinaosapuolten välisissä sopimuksissa päätetä toisin.
- Ehdotuksen tavoitteena on antaa työntekijöille ja jäsenvaltioille enemmän joustoa työaikajärjestelyjen suhteen tietyin edellytyksin tarjoamalla mahdollisuuden pidentää viikoittaisen enimmäistyöajan laskeamiseen tarkoitettu vertailujakso yhteen vuoteen, minkä avulla yritykset voivat vastata enemmän tai vähemmän säännöllisiin kysynnän vaihteluihin.

<sup>(1)</sup> EUVL C 322, 29.12.2004, s. 9.

<sup>(2)</sup> EUVL C 92, 20.4.2006, s. 292.

<sup>(3)</sup> EUVL C 267, 27.10.2005, s. 16.

<sup>(4)</sup> EUVL C 231, 20.9.2005, s. 69.

<sup>(5)</sup> EUVL C 146, 16.6.2005, s. 13.

<sup>(6)</sup> Asiak. 10583/08 ADD 1.

<sup>(7)</sup> Asiassa C-303/98, Sindicato de Médicos de Asistencia Pública (Simap) vastaan Conselleria de Sanidad y Consumo de la Generalidad Valenciana, 3.10.2000 annettu tuomio, Kok. 2000, s. I-07963.

<sup>(8)</sup> Asiassa C-151/02 9.10.2003 annettu tuomio. Pyynnön on tehnyt Landesarbeitsgericht Schleswig-Holstein (Saksa) ennakkoratkaisun saamiseksi tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireällä olevassa asiassa Landeshauptstadt Kiel vastaan Norbert Jaeger, ei vielä julkaistu.

- Ehdotus mahdollistaa työn ja perhe-elämän aikaisempaa paremman yhteensovittamisen erityisesti 22 artiklan osalta ehdotettujen muutosten avulla.
- Mitä tulee yksilölliseen poisjättäytymiseen (opt-out-vaihtoehto) 48 tunnin keskimääräisen viikoittaisen rajan soveltamisesta, ehdotuksessa lujitetaan työmarkkinaosapuolten välistä vuoropuhelua ottamalla työmarkkinaosapuolet mukaan, kun jäsenvaltio tekee päätöksen, jolla yksittäisten työntekijöiden sallitaan käyttää opt-out-vaihtoehtoa. Tämän uuden järjestelmän mukaisesti jäsenvaltion päätös, jolla sallitaan opt-out-vaihtoehdon käyttö, on pantava täytäntöön joko asianmukaisella tasolla tehdyn aikaisemman työehtosopimuksen tai työmarkkinaosapuolten välisen sopimuksen nojalla tai työmarkkinaosapuolten asianmukaisella tasolla kuulemiseen perustuvan kansallisen lainsäädännön nojalla. Työntekijä ei voi kuitenkaan velvoittaa työntekijää työskentelemään yli 48 tunnin keskimääräisen viikoittaisen rajan, joten yksittäisen työntekijän on myös hyväksyttävä opt-out-vaihtoehdon käyttö. Tiukempia ehtoja sovelletaan myös yhteisön tasolla väärinkäytösten ehkäisemiseksi ja sen varmistamiseksi, että opt-out-vaihtoehdon käyttöä harkitseva työntekijä voi tehdä ratkaisunsa täysin vapaasti. Lisäksi ehdotuksessa otetaan käyttöön yleisperiaate, jonka mukaan viikoittaista enimmäistyöaikaa olisi rajoitettava.

### III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

#### 1. Yleisiä huomautuksia

##### a) Komission muutettu ehdotus

Euroopan parlamentti hyväksyi 25 tarkistusta komission ehdotukseen. Näistä tarkistuksista 13 sisällytettiin komission muutettuun ehdotukseen kokonaan, osittain tai uudelleen muotoiltuna (tarkistukset 1, 2, 3, 4, 8, 11, 12, 13, 16, 17, 18, 19 ja 24). Komissio ei voinut kuitenkaan hyväksyä kahtatoista muuta tarkistusta (tarkistukset 5, 6, 7, 9, 10, 14, 15, 20, 21, 22, 23 ja 25).

##### b) Neuvoston yhteinen kanta

Neuvosto saattoi hyväksyä kokonaan tai osittain kahdeksan kolmestatoista komission muutettuun ehdotukseen sisällytetystä tarkistuksesta eli tarkistukset 1 ja 2 (johdanto-osan 4 kappale, jossa viitataan Lissabonin Eurooppa-neuvoston päätelmiin), 3 (johdanto-osan 5 kappale, jossa viitataan naisten työllisyysasteen nostamiseen), 4 (johdanto-osan 7 kappale: lisätään viittaus työn ja perhe-elämän yhteensovittamiseen), 8 (johdanto-osan 14 kappale, jossa viitataan perusoikeuskirjan 31 artiklan 2 kohtaan), 16 (korvaavaa lepoaikaa koskeva 17 artiklan 2 kohta), 17 (17 artiklan 5 kohdan ensimmäinen luetelmakohta, virheen korjaaminen) ja 18 (korvaavaa lepoaikaa koskeva 18 artiklan 3 kohta).

Lisäksi neuvosto hyväksyi uudelleenmuotoilun jälkeen seuraavien tarkistusten perustana olevat periaatteet:

- tarkistus 12 (2 b artikla: lisätään työn ja perhe-elämän yhteensovittamista koskeva säännös),
- tarkistus 13 (12 kuukauden vertailujaksoa koskevan 16 b artiklan 2 kohdan poistaminen),
- tarkistus 19 (19 artikla: vertailujakso).

Neuvosto ei kuitenkaan pitänyt järkevänä seuraavien tarkistusten sisällyttämistä:

- tarkistus 11 (tuntien yhteenlaskeminen sellaisissa tapauksissa, joissa on useita työ sopimuksia) sisällytettyä muutetun ehdotuksen johdanto-osan 2 kappaleeseen, koska voimassa olevan direktiivin johdanto-osan 3 kappaleessa edellytetään, että "toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12. kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/391/ETY säännöksiä sovelletaan täysimääräisesti aloilla, joita tämä direktiivi koskee, sanotun kuitenkin rajoittamatta tässä direktiivissä olevien tiukempien ja/tai yksityiskohtaisempien säännösten soveltamista" ja kyseisen direktiivin 1 artiklan 4 kohdassa säädetään lisäksi, että direktiivin 89/391/ETY säännöksiä sovelletaan täysimääräisesti vuorokautisiin ja viikoittaisiin vähimmäislepoaikoihin ja vuosilomaan sekä taukoihin ja viikoittaiseen enimmäistyöaikaan sekä tiettyihin yötyötä, vuorotyötä ja työaikajärjestelyjä koskeviin seikkoihin,
- tarkistus 24 (ennen direktiivin 22 artiklan 1 c kohdan voimaantuloa tehtyjen opt-out-sopimusten voimassaoloa koskeva säännös): neuvosto ei pitänyt tarpeellisena tämän komission muutettuun ehdotukseen otetun säännöksen sisällyttämistä,

— tarkistus 25 (jonka mukaan direktiivistä lähetetään jäljennös ehdokasmaiden hallituksille ja parlamenteille.

Neuvosto ei voinut myöskään hyväksyä tarkistuksia 5, 6, 7, 9, 10, 14, 15, 20, 21, 22 ja 23 syistä, jotka komissio oli maininnut muutetussa ehdotuksessaan.

Komissio on hyväksynyt neuvoston vahvistaman yhteisen kannan.

## 2. Erityisiä huomautuksia

### Päivystysaikaa koskevat säännökset

Neuvosto hyväksyi määritelmät, joita komissio oli ehdottanut alkuperäisessä ehdotuksessaan ja jotka se oli vahvistanut muutetussa ehdotuksessaan, päivystysajan ja sellaisen päivystysajan osalta, jona ei työskennellä.

Neuvosto oli lisäksi yhtä mieltä komission kanssa siitä, että yhteisen kannan 1 artiklan 1 kohdan 1 b alakohtaan on lisättävä "työpaikan" käsitteen määritelmä, jotta "päivystysajan" määritelmä selkeytyy.

Päivystysaikaa koskevan uuden 2 a artiklan osalta neuvosto oli yhtä mieltä komission kanssa periaatteesta, jonka mukaan päivystysaikaa, jona ei työskennellä, ei saisi pitää työaikana, ellei kansallisessa lainsäädännössä tai kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti työehtosopimuksessa tai työmarkkinaosapuolten välisessä sopimuksessa toisin päätetä. Neuvosto yhtyy komission näkemykseen siitä, että tämän uuden luokan käyttöönotto auttaneen osaltaan selventämään työajan ja lepoajan välistä suhdetta.

Neuvosto noudatti myös komission lähestymistapaa sellaisen päivystysajan laskentamenetelmän osalta, jona ei työskennellä, edellyttämällä, että se voidaan määritellä paitsi työehtosopimuksessa tai työmarkkinaosapuolten välisessä sopimuksessa myös kansallisessa lainsäädännössä sen jälkeen, kun työmarkkinaosapuolia on kuultu.

Neuvosto hyväksyi yleisperiaatteeksi sen, että päivystysaikaa, jona ei työskennellä, ei pitäisi ottaa huomioon laskettaessa päivittäisiä ja viikoittaisia lepoaikoja. Neuvosto katsoi kuitenkin myös, että on asianmukaista edellyttää mahdollisuutta ottaa käyttöön tietty joustavuus tämän säännöksen soveltamisessa määräämällä siitä työehtosopimuksissa, työmarkkinaosapuolten välisissä sopimuksissa tai kansallisessa lainsäädännössä, sen jälkeen kun työmarkkinaosapuolia on kuultu.

### Korvaava lepoaika

Direktiivin 17 artiklan 2 kohdan ja 18 artiklan 3 kohdan osalta neuvosto voi hyväksyä tarkistukset 16 ja 18 sellaisina kuin ne ovat uudelleenmuotoiltuina komission muutetussa ehdotuksessa.

Yleisperiaate on, että työntekijöille olisi annettava korvaavat lepoajat, jos normaaleja lepoaikoja ei voida pitää. Jäsenvaltioiden asiana olisi määritellä sen kohtuullisen ajanjakson pituus, jona vastaava korvaava lepoaika annetaan työntekijöille, ottaen huomioon suhteellisuusperiaate ja tarve varmistaa kyseisten työntekijöiden turvallisuus ja terveys.

### Työ- ja perhe-elämän yhteensovittaminen

Neuvosto on Euroopan parlamentin kanssa yhtä mieltä siitä, että työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista on parannettava. Tämä huoli näkyy aivan selvästi yhteisen kannan johdanto-osan 5, 6 ja 7 kappaleessa sekä 1 artiklan 2 kohdassa, jolla direktiiviin sisällytetään uusi 2 b artikla.

Neuvosto on yhtä mieltä (johdanto-osan 4 ja 5 kappaletta koskevistä) tarkistuksista 2 ja 3 sellaisina kuin ne ovat uudelleen muotoiltuina komission muutetussa ehdotuksessa.

Uuden 2 b artiklan osalta neuvosto hyväksyi mukaan komission muutetussa ehdotuksessa olevan ensimmäisen kohdan tekstin, jossa todetaan, että "*Jäsenvaltioiden on kannustettava työmarkkinaosapuolia asianmukaisella tasolla tekemään työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisen parantamiseen tähtääviä sopimuksia rajoittamatta kuitenkaan osapuolten itsenäisyyttä.*"

Molempien muiden kohtien mallina oli tarkistus 12, ja ne perustuvat komission muutettuun ehdotukseen. Toisessa kohdassa on lisäksi viittaukset työmarkkinaosapuolten kuulemiseen ja direktiiviin 2002/14/EY, joka luo yleisen kehyksen työntekijöille tiedottamiselle ja työntekijöiden kuulemiselle Euroopan yhteisössä sekä työmarkkinaosapuolten kuulemiselle. Kolmannessa kohdassa edellytetään, että jäsenvaltioiden olisi kannustettava työnantajia käsittelemään työntekijöiden työaikoja ja työaikajärjestelmiä koskevat muutospyyntöt, jollei yrityksen tarpeista ja joustavuutta koskevista työnantajien sekä työntekijöiden tarpeista muuta johdu.

**Vertailujakso (19 artikla)**

Neuvosto yhtyy Euroopan parlamentin näkemyksiin, joiden mukaan vertailujakson pidentämisessä olisi otettava huomioon työntekijöiden ja heidän edustajiensa lisääntynyt osallistuminen ja tarvittavat ehkäisevät toimenpiteet työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi. Se katsoi kuitenkin, että viittaus useita tätä asiaa koskevia säännöksiä sisältävään direktiivin 89/391/ETY<sup>(1)</sup> II osastoon tarjoaisi asianmukaiset takeet tässä suhteessa.

**Opt-out-vaihtoehtoa koskeva kehys (22 artikla)**

Neuvosto ei voinut hyväksyä tarkistusta 20, jonka mukaan opt-out-vaihtoehtoa koskeva 22 artikla olisi kumottava 36 kuukauden kuluttua direktiivin voimaantulosta, eikä komission muutettua ehdotusta, jonka mukaan tätä vaihtoehtoa olisi mahdollisuus soveltaa kolmen vuoden jälkeen. Vaikka jotkin valtuuskunnat kannattivat periaatetta, jonka mukaan opt-out-vaihtoehdon käyttö lopetetaan tietyn ajan kuluttua, suurin osa niistä vastusti tällaista ratkaisua, mikä ei kuitenkaan välttämättä tarkoittanut sitä, että ne käyttäisivät kaikki opt-out-vaihtoehtoa tässä vaiheessa.

Tähän liittyen neuvosto tuli lopulta eri ratkaisuvaihtoehtoja tarkasteltuaan siihen tulokseen, että ainoa valtuuskuntien määränemmistön hyväksyttävissä oleva ratkaisu olisi se, että säädettäisiin opt-out-vaihtoehdon jatkumisesta ottamalla samanaikaisesti käyttöön menetelmät, joilla estetään väärinkäyttö työntekijöiden vahingoksi.

Erityisesti yhteisen kannan 1 artiklan 7 kohdassa, joka koskee direktiivin 22 a artiklan a kohtaa, edellytetään, ettei opt-out-vaihtoehtoa voida käyttää yhdessä 19 artiklan b kohdassa säädetyn vaihtoehdon kanssa. Tämän lisäksi johdanto-osan 13 kappaleessa todetaan, että ennen opt-out-mahdollisuuden täytäntöönpanoa olisi harkittava, eivätkö pisin vertailujakso tai muut direktiivin mukaiset jouston mahdollistavat säännökset takaisi tarvittavaa joustoa.

Opt-out-vaihtoehtoon sovellettavien edellytysten osalta yhteisessä kannassa edellytetään, että:

- viikoittainen työaika EU:ssa saisi olla edelleen enintään 48 tuntia nykyisen direktiivin 6 artiklan mukaisesti, jollei jäsenvaltiossa määrätä opt-out-vaihtoehdosta joko työehtosopimuksissa tai asianmukaisen tason työmarkkinaosapuolten välisissä sopimuksissa tai kansallisessa lainsäädännössä asianmukaisella tasolla järjestetyn työmarkkinaosapuolten kuulemisen jälkeen ja jollei yksittäinen työntekijä päättä käyttä opt-out-vaihtoehtoa. Näin ollen päätöksen tekee edelleen yksittäinen työntekijä, eikä häntä voi pakottaa työskentelemään 48:aa tuntia enempää,
- tämän vaihtoehdon käyttöä koskevat lisäksi tiukat ehdot, joiden tarkoituksena on taata se, että työntekijä antaa suostumuksensa vapaasta tahdostaan, rajoittaa lakisääteisesti viikkotyötuntien määrä opt-out-vaihtoehdon yhteydessä ja asettaa työnantajille erityisvelvoite ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille näiden pyynnöstä.

Sen takaamiseksi, että työntekijä antaa suostumuksensa vapaasta tahdostaan, yhteisessä kannassa edellytetään, että opt-out-valinta on pätevä ainoastaan siinä tapauksessa, että työntekijä on antanut suostumuksensa ennen tällaisen työn suorittamista ja että suostumus on voimassa enintään yhden vuoden, mikä voidaan uusia. Työnantaja ei voi missään tapauksessa aiheuttaa työntekijälle mitään haittaa sen vuoksi, että tämä ei ole halukas suostumaan tällaiseen työskentelyyn tai että hän peruuttaa jostain syystä suostumuksensa. Lyhytaikaisia työsopimuksia lukuun ottamatta (ks. jäljempänä) opt-out-vaihtoehtoa koskeva suostumus voidaan lisäksi allekirjoittaa vasta neljän viikon kuluttua työn alkamisesta eikä työntekijää voida pyytää allekirjoittamaan opt-out-vaihtoehtoa koskevaa suostumusta työsopimuksen allekirjoittamisen yhteydessä. Lopuksi työntekijällä on oikeus tiettyjen määräaikojen puitteissa peruuttaa suostumuksensa opt-out-vaihtoehdon mukaiseen työskentelyyn.

Yhteisessä kannassa edellytetään opt-out-vaihtoehdon puitteissa sallittujen viikkotyötuntien määrärajoittamista lakisääteisesti, mistä ei säädetä nykyisessä direktiivissä. 60 tuntia viikossa, laskettuna 3 kuukauden ajanjakson keskiarvona, olisi tavallisesti rajana, ellei työehtosopimuksessa tai työmarkkinaosapuolten välisessä sopimuksessa toisin määrätä. Tämä raja voitaisiin nostaa 65 tuntiin, laskettuna 3 kuukauden ajanjakson keskiarvona, jos työmarkkinaosapuolten välistä sopimusta ei ole ja jos päivystysaika, jona ei työskennellä, katsotaan työajaksi.

(<sup>1</sup>) EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1.

Lopuksi yhteisessä kannassa edellytetään, että työnantajien on pidettävä kirjaa opt-out-vaihtoehdon puitteissa työskentelevien työntekijöiden työtunneista. Nämä tiedot saatetaan toimivaltaisten viranomaisten saataville, ja nämä voivat työntekijöiden turvallisuuteen ja/tai terveyteen liittyvistä syistä kieltää viikoittaisen enimmäistyöajan ylittämismahdollisuuden tai rajoittaa sitä. Lisäksi toimivaltainen viranomainen voi pyytää työnantajaa toimittamaan tiedot tapauksista, joissa työntekijät ovat suostuneet työskentelemään yli 48 tuntia seitsemän päivän jakson aikana laskettuna 16 artiklan b kohdassa tarkoitetun vertailujakson keskiarvona.

Yhteisessä kannassa säädetään lyhyitä työsopimuksia (jos työntekijä on palkattuna saman työnantajan palveluksessa ajanjakson tai ajanjaksoja, joiden kesto on yhteensä enintään 10 viikkoa 12 kuukauden ajanjaksolla) koskevista erityisedellytyksistä seuraavasti: suostumus opt-out-vaihtoehdon käyttöön voidaan antaa työsuhteen ensimmäisten neljän viikon aikana, eikä opt-out-vaihtoehdon puitteissa sallittujen viikkotyötuntien määrän lakisääteistä rajoitusta sovelleta. Työntekijää ei kuitenkaan voida pyytää antamaan suostumustaan työskennellä opt-out-vaihtoehdon puitteissa työsopimuksensa allekirjoittamisen yhteydessä.

Yhteisessä kannassa edellytetään edelleen, että kun opt-out-vaihtoehtoa käytetään, jäsenvaltio voi lailla, asetuksella tai hallinnollisilla määräyksillä sallia, että objektiivisista tai teknisistä syistä tai työn järjestämisestä koskevista syistä vertailujakson pituudeksi määrätään enintään kuusi kuukautta. Tämä vertailujakso ei saisi kuitenkaan vaikuttaa 3 kuukauden vertailujaksoon, jota sovelletaan 60 tai 65 tunnin viikoittaisen enimmäismäärän laskemiseen.

### **Seuranta, arviointia ja uudelleentarkastelua koskevat säännökset**

Direktiivin uutta 24 a artiklaa koskevassa yhteisen kannan 1 artiklan 9 kohdassa edellytetään yksityiskohtaisia raportointivaatimuksia, jotka koskevat opt-out-vaihtoehdon käyttöä ja muita tekijöitä, jotka voivat vaikuttaa pitkään työaikoihin, kuten 19 artiklan b kohdan käyttö (12 kuukauden vertailujakso). Näiden vaatimusten tarkoituksena on antaa komissiolle mahdollisuus seurata tiiviisti täytäntöönpanoa.

Tarkemmin sanottuna yhteisessä kannassa edellytetään, että komissio:

- toimittaa viimeistään neljän vuoden kuluttua direktiivin voimaantulosta kertomuksen, johon voidaan liittää tarvittaessa asianmukaiset ehdotukset ylipitkien työaikojen lyhentämiseksi, opt-out-vaihtoehdon käyttö mukaan lukien, ottaen huomioon sen vaikutus niiden työntekijöiden terveyteen ja turvallisuuteen, joita tämä mahdollisuus koskee. Neuvosto arvioi tämän kertomuksen,
- voi kyseisen arvion huomioon ottaen ja viimeistään viiden vuoden kuluttua direktiivin voimaantulosta toimittaa neuvostolle ja Euroopan parlamentille direktiivin, opt-out-mahdollisuus mukaan luettuna, tarkistamista koskevan ehdotuksen.

## **IV JOHTOPÄÄTÖS**

Pitäen mielessä vuokratyöntekijöitä koskevan direktiivin osalta samanaikaisesti saavutetun hyvin konkreettisen edistyksen neuvosto katsoo, että sen työaikadirektiiviä koskeva yhteinen kanta on tasapainoinen ja realistinen ratkaisu komission ehdotuksen kattamiin kysymyksiin, ottaen huomioon suuret erot jäsenvaltioiden työmarkkinatilanteissa ja niiden tällaisiin tilanteisiin puuttumisen edellytyksiä koskevissa näkemyksissä. Neuvosto odottaa rakentavaa keskustelua Euroopan parlamentin kanssa, jotta lopullinen yhteisymmärrys tästä tärkeästä direktiivistä saataisiin aikaan.

**Neuvoston 15 päivänä syyskuuta 2008 vahvistama**

**YHTEINEN KANTA (EY) N:o 24/2008,**

**Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/.../EY antamiseksi vuokratyöstä**

(2008/C 254 E/04)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,  
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 137 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon <sup>(1)</sup>,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä <sup>(2)</sup>,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa <sup>(3)</sup> tunnustettuja periaatteita. Tällä säädöksellä pyritään erityisesti varmistamaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 artiklan täysimääräinen noudattaminen. Kyseisessä artiklassa määrätään, että jokaisella työntekijällä on oikeus sellaisiin työoloihin, jotka ovat hänen terveytensä, turvallisuutensa ja ihmisarvonsa mukaisia, ja oikeus enimmäistyöajan rajoitukseen sekä päivittäisiin ja viikoittaisiin lepoaikoihin ja palkalliseen vuosilomaan.
- (2) Työntekijöiden sosiaalisia perusoikeuksia koskevan yhteisön peruskirjan 7 kohdassa todetaan muun muassa, että sisämarkkinoiden toteuttamisen on johdettava työntekijöiden elin- ja työolojen kohentumiseen Euroopan yhteisössä. Tähän päästään yhdenmukaistamalla näissä oloissa tapahtuvaa kehitystä, erityisesti sellaisten työmuotojen osalta kuin määräaikainen sopimussuhteinen työ, osa-aikainen työ, vuokratyö ja kausityö.
- (3) Komissio kuuli 27 päivänä syyskuuta 1995 työmarkkinaosapuolia yhteisön tasolla perustamissopimuksen 138 artiklan 2 kohdan mukaisesti mahdollisista yhteisön toimista, jotka liittyvät joustavaan työaikaan ja työntekijöiden työsuhteturvaan.
- (4) Kuulemisen jälkeen komissio arvioi, että yhteisön toimet ovat suositeltavia, ja kuuli työmarkkinaosapuolia uudelleen perustamissopimuksen 138 artiklan 3 kohdan mukaisesti suunnitellun ehdotuksen sisällöstä 9 päivänä huhtikuuta 1996.
- (5) Määräaikaisesta työstä 18 päivänä maaliskuuta 1999 tehdyn puitesopimuksen allekirjoittajaosapuolet totesivat puitesopimuksen johdanto-osassa, että ne aikovat harkita tarvetta tehdä samanlainen sopimus vuokratyöstä ja päättivät olla sisällyttämättä vuokratyöntekijöitä koskevia säännöksiä määräaikaista työtä koskevaan direktiiviin.
- (6) Toimialtaan yleiset työmarkkinakeskusjärjestöt — Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestö (UNICE) <sup>(4)</sup>, Julkisten työnantajien ja julkisten yritysten eurooppalainen keskus (CEEP) ja Euroopan ammatillinen yhteisjärjestö (EAY) ilmoittivat komissiolle yhteisellä kirjeellä 29 päivänä toukokuuta 2000, että ne olivat halukkaita aloittamaan EY:n perustamissopimuksen 139 artiklassa määrätyn menettelyn. Ne pyysivät komissiota toisella yhteisellä kirjeellä 28 päivänä helmikuuta 2001 jatkamaan perustamissopimuksen 138 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua määräaikaa yhdellä kuukaudella. Komissio suostui pyyntöön ja jatkoi neuvotteluille asetettua määräaikaa 15 päivään maaliskuuta 2001.
- (7) Työmarkkinaosapuolet totesivat 21 päivänä toukokuuta 2001, että vuokratyötä koskevissa neuvotteluissa ei ollut päästy sopimukseen.
- (8) Eurooppa-neuvosto katsoi maaliskuussa 2005, että Lissabonin strategian elvyttäminen on aloitettava viipymättä ja painopisteet on keskitetävä uudelleen kasvuun ja työllisyyteen. Neuvosto hyväksyi vuosiksi 2005–2008 kasvua ja työllisyyttä koskevat yhdenmukaistetut suuntaviivat, joilla pyritään muun muassa edistämään joustavuutta yhdistettynä työllisyyturvaan sekä vähentämään työmarkkinoiden segmentoitumista ottaen työmarkkinaosapuolten aseman asianmukaisesti huomioon.
- (9) Maaliskuussa 2005 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston näkemyksen mukaan komission tiedonannossa esitetty vuoteen 2010 ulottuva sosiaalipoliittinen ohjelma vaikuttaa myönteisesti Lissabonin strategian tavoitteiden saavuttamiseen lujittamalla Euroopan sosiaalista mallia, ja ohjelman pohjalta Eurooppa-neuvosto katsoi, että työn uudellinen organisointi ja laajemmat mahdollisuudet erilaisiin sopimusjärjestelyihin, joissa yhdistyvät entistä paremmin joustavuus ja turvallisuus, lisäävät osaltaan työntekijöiden ja yritysten sopeutumiskykyä. Lisäksi joulukuussa 2007 kokoontunut Eurooppa-neuvosto hyväksyi yhteisesti sovitut joustoturvaperiaatteet, joilla pyritään tasapainoon työmarkkinoiden joustavuuden ja turvallisuuden välillä ja jotka auttavat yhtä lailla työntekijöitä kuin työnantajiaakin tarttumaan globalisaation tarjoamiin mahdollisuuksiin.

<sup>(1)</sup> EUVL C 61, 14.3.2003, s. 124.

<sup>(2)</sup> Euroopan parlamentin lausunto, annettu 21. marraskuuta 2002 (EUVL C 25 E, 29.1.2004, s. 368), neuvoston yhteinen kanta, hyväksytty 15. syyskuuta 2008 ja neuvoston päätös, tehty ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

<sup>(3)</sup> EUVL C 303, 14.12.2007, s. 1.

<sup>(4)</sup> UNICE muutti nimensä tammikuussa 2007 BUSINESSEUROPEKSI.

- (10) Vuokratyön käytössä ja vuokratyöntekijöiden oikeudellisessa tilanteessa, asemassa ja työehdoissa on huomattavia eroja Euroopan unionin sisällä.
- (11) Vuokratyön käyttö vastaa yritysten joustavuustarpeisiin mutta myös työntekijöiden tarpeeseen sovittaa yhteen työ- ja yksityiselämä. Tällä tavoin se edistää työpaikkojen luomista sekä työmarkkinoille osallistumista ja sijoittumista.
- (12) Tällä direktiivillä luodaan vuokratyöntekijöihin sovellettavat suojapuitteet, jotka ovat syrjimättömät, avoimet ja oikeasuhteiset ja joissa otetaan huomioon työmarkkinoiden ja työmarkkinasuhteiden monimuotoisuus.
- (13) Määräaikaisessa tai tilapäisessä työsuhhteessa olevien työntekijöiden työturvallisuuden ja -terveyden parantamisen edistämistä koskevien toimenpiteiden täydentämisestä 25 päivänä kesäkuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/383/ETY<sup>(1)</sup> vahvistetaan vuokratyöntekijöihin sovellettavat työturvallisuutta ja työterveyttä koskevat säännökset.
- (14) Vuokratyöntekijään sovellettavien keskeisten työehtojen olisi oltava heille vähintään yhtä edulliset kuin ne, joita heihin sovellettaisiin, jos käyttäjäyritys olisi palkannut heidät samaan tehtävään.
- (15) Toistaiseksi voimassa olevat työsopimukset ovat vallitseva työsuhdemuoto. Työvoiman vuokrausyrityksen palveluksessa vakituisella työsopimuksella työskentelevien työntekijöiden osalta olisi säädettävä mahdollisuudesta poiketa käyttäjäyrityksessä sovellettavista säännöistä, ottaen huomioon, että näillä työntekijöillä on työsopimuksensa luonteesta johtuva erityisuoja.
- (16) Pystyäkseen käsittelemään joustavasti monimuotoisia työmarkkinoita ja työmarkkinasuhteita, jäsenvaltiot voivat sallia työmarkkinaosapuolten määrittää työehdot edellyttäen, että vuokratyöntekijöiden suojelun yleistä tasoa noudatetaan.
- (17) Lisäksi joissakin harvoissa tapauksissa jäsenvaltioilla olisi työmarkkinaosapuolten kansallisella tasolla tekemän sopimuksen perusteella oltava mahdollisuus rajoitetusti poiketa yhdenvertaisen kohtelun periaatteesta edellyttäen, että riittävä suojelun taso turvataan.
- (18) Vuokratyöntekijöiden vähimmäisuojaan parantumisen ohella olisi tarkasteltava rajoituksia tai kieltoja, joita vuokratyön käytölle on mahdollisesti asetettu. Niille saa olla ainoastaan yleiseen etuun ja etenkin työntekijöiden suojeluun, työterveys- ja työturvallisuusvaatimuksiin sekä työmarkkinoiden moitteettoman toiminnan turvaamiseen, myös mahdollisten väärinkäytösten ehkäisemiseen, liittyviä perusteita.
- (19) Tämä direktiivi ei vaikuta työmarkkinaosapuolten riippumattomuuteen eikä se saisi vaikuttaa työmarkkinaosa-
- puolten välisiin suhteisiin, kuten oikeuteen neuvotella ja tehdä työehtosopimuksia kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti voimassa olevaa yhteisön lainsäädäntöä noudattaen.
- (20) Tämän direktiivin säännökset, jotka koskevat vuokratyön käyttöön liittyviä rajoituksia tai kieltoja, eivät estä sellaisten kansallisten lakien tai käytäntöjen soveltamista, joissa kielletään lakossa olevien työntekijöiden korvaaminen vuokratyöntekijöillä.
- (21) Jäsenvaltioiden olisi vuokratyöntekijöiden oikeuksien turvaamiseksi säädettävä hallinnollisista tai oikeudellisista menettelyistä sekä tehokkaista, varoittavista ja oikeasuhteisista seuraamuksista, joita sovelletaan, jos tämän direktiivin mukaisia velvoitteita ei noudateta.
- (22) Tätä direktiiviä täytäntöönpantaessa olisi noudatettava erityisesti perustamissopimuksen palveluiden tarjonnan vapautta ja sijoittautumisvapautta koskevia määräyksiä, tämän kuitenkaan rajoittamatta palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16 päivänä joulukuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY<sup>(2)</sup> säännösten soveltamista.
- (23) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, eli vuokratyöntekijöiden suoja koskevien yhteisön tasolla yhdenmukaistettujen puitteiden luomista, vaan se voidaan toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla ottamalla käyttöön vähimmäisvaatimukset, joita sovelletaan kaikkialla yhteisössä, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa tarkoitetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

ILUKU

### **Yleiset säännökset**

#### **1 artikla**

#### **Soveltamisala**

1. Tätä direktiiviä sovelletaan työntekijöihin, joilla on työsopimus tai työsuhde työvoiman vuokrausyrityksen kanssa ja jotka on asetettu käyttäjäyritysten palvelukseen työskentelemään tilapäisesti niiden valvonnassa ja johdolla.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan sekä julkisen että yksityisen sektorin yrityksiin, jotka ovat työvoiman vuokrausyrityksiä tai käyttäjäyrityksiä ja harjoittavat taloudellista toimintaa riippumatta siitä, onko kyseessä voittoa tavoitteleva toiminta.

<sup>(1)</sup> EYVL L 206, 29.7.1991, s. 19.

<sup>(2)</sup> EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1.

3. Työmarkkinaosapuolia kuultuaan jäsenvaltiot voivat säätää, että tätä direktiiviä ei sovelleta työsopimuksiin tai työsuhteisiin, jotka on tehty julkisesti järjestetyn tai julkisista varoista tuetun erityisen ammatillisen koulutus- tai uudelleenkoulutusohjelman taikka työllistymistä edistävän ohjelman puitteissa.

## 2 artikla

### Tarkoitus

Tämän direktiivin tarkoituksena on huolehtia vuokratyöntekijöiden suojelusta ja parantaa vuokratyön laatua varmistamalla 5 artiklan mukaisen yhdenvertaisen kohtelun periaatteen soveltaminen vuokratyöntekijöihin ja tunnustamalla työvoiman vuokrausyritykset työnantajiksi, ottaen samalla huomioon, että vuokratyön käytölle on vahvistettava asianmukaiset puitteet, joilla edistetään tehokkaasti työpaikkojen luomista ja joustavien työmuotojen kehittämistä.

## 3 artikla

### Määritelmät

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:
  - a) 'työntekijällä' henkilöä, jonka aseman työntekijänä asianomaisessa jäsenvaltiossa turvaa kansallinen työlainsäädäntö;
  - b) 'työvoiman vuokrausyrityksellä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tekee kansallisen lainsäädännön mukaisesti työsopimuksia tai solmii työsuhteita vuokratyöntekijöiden kanssa tarkoituksena asettaa tällaisia työntekijöitä käyttäjäyrityksen palvelukseen suorittamaan työtehtävää käyttäjäyrityksen valvonnassa ja johdolla;
  - c) 'vuokratyöntekijällä' työntekijää, jolla on työsopimus tai työsuhde työvoiman vuokrausyrityksen kanssa siinä tarkoituksessa, että hänet asetetaan käyttäjäyrityksen palvelukseen suorittamaan työtehtävää sen valvonnassa ja johdolla;
  - d) 'käyttäjäyrityksellä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolle ja jonka valvonnassa ja johdolla vuokratyöntekijä työskentelee tilapäisesti;
  - e) 'toimeksiannolla' kautta, jonka vuokratyöntekijä on asetettu tilapäisesti käyttäjäyrityksen palvelukseen suorittamaan työtehtävää sen valvonnassa ja johdolla;
  - f) 'keskeisillä työehdoilla' laeissa, asetuksissa, hallinnollisissa määräyksissä, työehtosopimuksissa ja/tai muissa käyttäjäyrityksessä voimassa olevissa sitovissa yleisissä säännöksissä säädettyjä työehtoja, jotka liittyvät:
    - i) työaikaan, ylityöhön, taukoihin, lepoaikoihin, yötyöhön, lomiin ja yleisiin vapaapäiviin;
    - ii) palkkaan.

2. Tämä direktiivi ei vaikuta kansallisessa lainsäädännössä oleviin palkan, työsopimuksen tai työsuhteen taikka työntekijän määritelmiin.

Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saa jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle työntekijöitä, työsopimuksia tai työsuhteita vain sillä perusteella, että kyseessä ovat osa-aikatyöntekijät, määräaikaisia työntekijöitä tai henkilöitä, joilla on työsopimus tai työsuhde työvoiman vuokrausyrityksen kanssa.

## 4 artikla

### Rajoitusten tai kieltojen tarkastelu

1. Vuokratyön käyttöön liittyvät rajoitukset tai kiellot saavat perustua ainoastaan yleisen edun mukaisiin syihin, jotka liittyvät erityisesti vuokratyöntekijöiden suojeluun, työterveys- ja työturvallisuusvaatimuksiin tai tarpeeseen varmistaa, että työmarkkinat toimivat moitteettomasti ja että väärinkäytöksiä ehkäistään.
2. Jäsenvaltioiden on työmarkkinaosapuolia kuultuaan ... (\*) mennessä tarkasteltava kansallisen lainsäädännön, työehtosopimusten ja kansallisten käytäntöjen mukaisesti vuokratyön käyttöä koskevia rajoituksia tai kieltoja sen varmistamiseksi, ovatko ne edelleen perusteltuja 1 kohdassa mainituista syistä.
3. Jos työehtosopimuksissa on määrätty tällaisia rajoituksia tai kieltoja, 2 kohdassa tarkoitettun tarkastelun voivat suorittaa ne työmarkkinaosapuolet, jotka ovat neuvotelleet kyseessä olevan sopimuksen.
4. Edellä olevat 1, 2 ja 3 kohta eivät vaikuta työvoiman vuokrausyritysten rekisteröintiä, lisensointiä, sertifiointia, rahoitustakuita tai valvontaa koskeviin kansallisiin vaatimuksiin.
5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 2 ja 3 kohdassa tarkoitettun tarkastelun tuloksista ... (\*) mennessä.

II LUKU

### Työehdot

## 5 artikla

### Yhdenvertaisen kohtelun periaate

1. Vuokratyöntekijän keskeisten työehtojen on oltava käyttäjäyrityksessä suoritettavan toimeksiannon ajan vähintään samanlaiset, joita häneen sovellettaisiin, jos kyseinen yritys olisi palkannut hänet suoraan hoitamaan samaa tehtävää.

(\*) Kolme vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa on noudatettava käyttäjäyrityksessä voimassa olevia sääntöjä, jotka koskevat:

- a) raskaana olevien tai imettävien naisten suojelua sekä lasten ja nuorten suojelua; ja
- b) naisten ja miesten yhdenvertaista kohtelua ja kaikkea sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskuntoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään taikka sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjuntaa,

sellaisina kuin ne ovat laeissa, asetuksissa, hallinnollisissa määräyksissä, työehtosopimuksissa ja/tai muissa yleisesti sovellettavissa säännöksissä.

2. Palkan osalta jäsenvaltiot voivat työmarkkinaosapuolia kuultuaan säätää, että 1 kohdassa säädetystä periaatteesta voidaan poiketa, jos vuokratyöntekijät, jotka ovat vakituudessa työsuhteessa työvoiman vuokrausyritykseen, saavat palkkaa myös kahden toimeksiannon väliseltä ajalta.

3. Jäsenvaltiot voivat työmarkkinaosapuolia kuultuaan antaa näille mahdollisuuden asianmukaisella tasolla ja jäsenvaltioiden asettamia ehtoja noudattaen pitää voimassa tai tehdä työehtosopimuksia, joissa voidaan, noudattaen vuokratyöntekijöiden yleistä suojelua, ottaa käyttöön vuokratyöntekijöiden työehtoja koskevia järjestelyitä, jotka voivat poiketa 1 kohdassa tarkoitetuista järjestelyistä.

4. Edellyttäen, että vuokratyöntekijöille turvataan riittävä suojelun taso silloin, kun jäsenvaltiossa ei ole oikeudellista järjestelyä, jolla työehtosopimukset voitaisiin julistaa yleissitoviksi, tai oikeudellista järjestelyä tai käytäntöä, jolla sopimusmääräykset voitaisiin ulottaa kaikkiin samanlaisiin yrityksiin tietyllä alalla tai maantieteellisellä alueella, jäsenvaltiot voivat kansallisia työmarkkinaosapuolia kuultuaan ja niiden tekemän sopimuksen perusteella ottaa käyttöön keskeisiä työehtoja koskevia järjestelyjä, jotka poikkeavat 1 kohdassa säädetystä periaatteesta. Tällaisiin järjestelyihin voi kuulua tietyn pituinen kynnysaika, jona yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ei sovelleta.

Tässä kohdassa tarkoitettujen järjestelyjen on oltava yhdenmukaisia yhteisön lainsäädännön kanssa ja riittävän täsmällisiä ja niiden on oltava saatavilla, jotta kyseessä olevat alat ja yritykset pystyvät tunnistamaan velvoitteensa ja noudattamaan niitä. Jäsenvaltioiden on erityisesti 3 artiklan 2 kohtaa soveltaessaan täsmennettävä, sisältävätkö ammatilliset sosiaaliturvajärjestelmät, mukaan lukien ammatilliset eläkejärjestelmät, työntekijöiden sairausajan korvaukset tai taloudellisen osallistumisen järjestelmät 1 kohdassa tarkoitettuihin keskeisiin työehtoihin. Tällaiset järjestelyt eivät vaikuta työntekijöiden kannalta vähintään yhtä edullisiin kansallisiin, alueellisiin, paikallisiin tai alakohtaisiin sopimuksiin.

5. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet kansallisen lainsäädäntönsä ja/tai käytäntönsä mukaisesti tämän artiklan soveltamista koskevien väärinkäytösten estämiseksi ja erityisesti tämän direktiivin säännösten kiertämiseen tähtävien peräkkäisten toimeksiantojen estämiseksi. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisista toimenpiteistä.

6 artikla

### **Mahdollisuudet saada työpaikka, käyttää yhteisiä järjestelyjä ja osallistua ammatilliseen koulutukseen**

1. Vuokratyöntekijöille on tiedotettava käyttäjäyrityksessä olevista vapaista työpaikoista, joista tiedotetaan yrityksen muille työntekijöille, jotta heillä olisi samat mahdollisuudet saada vakituinen työpaikka kuin muillakin yrityksessä työskentelevillä työntekijöillä. Asiasta voidaan tiedottaa yleisellä ilmoituksella soveltuvassa paikassa siinä yrityksessä, jolle ja jonka valvonnassa vuokratyöntekijä työskentelee.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta sellaiset lausekkeet, joissa kielletään tai joilla estetään työ-sopimuksen tekeminen tai työsuhteen solmiminen käyttäjäyrityksen ja vuokratyöntekijän välille toimeksiannon päätyttyä, ovat mitättömiä tai voidaan julistaa mitättömiksi.

Tämä kohta ei rajoita järjestelyjä, joiden nojalla työvoiman vuokrausyritykset saavat kohtuullisen korvauksen käyttäjäyritykselle suorittamastaan vuokratyöntekijöiden palvelukseen asettamiseen, palkkaukseen ja koulutukseen liittyvistä palveluista.

3. Työvoiman vuokrausyritykset eivät saa periä työntekijöiltä maksua vastineeksi toimeksiantojen järjestämisestä käyttäjäyrityksissä tai siitä, että työntekijä tekee työsuhteen käyttäjäyrityksen kanssa tai solmii siihen työsuhteen toimeksiannon päätyttyä kyseisessä käyttäjäyrityksessä.

4. Vuokratyöntekijät voivat hyödyntää käyttäjäyrityksen palveluja tai yhteisiä järjestelyjä, erityisesti ruokalapalveluja sekä lastenhoito- ja kuljetusjärjestelyjä, samoin ehdoin kuin suoraan käyttäjäyrityksen palveluksessa olevat työntekijät, jollei erilainen kohtelu ole perusteltua objektiivisista syistä, tämän kuitenkin rajoittamatta 5 artiklan 1 kohdan säännösten soveltamista.

5. Jäsenvaltioiden on kansallisten perinteidensä ja käytäntöjensä mukaisesti toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä tai edistettävä työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua

a) parantaakseen vuokratyöntekijöiden koulutusmahdollisuuksia ja lastenhoitojärjestelyjen saatavuutta työvoiman vuokrausyrityksissä, myös toimeksiantojen välisenä aikana, heidän urakehityksensä ja työllistyvyytensä edistämiseksi;

b) parantaakseen vuokratyöntekijöiden mahdollisuuksia haakeutua käyttäjäyrityksen omille työntekijöilleen tarjoamaan koulutukseen.

7 artikla

### **Vuokratyöntekijöiden edustus**

1. Vuokratyöntekijät on otettava jäsenvaltiossa asetettujen edellytysten mukaisesti huomioon työvoiman vuokrausyrityksessä, kun lasketaan yhteisön ja jäsenvaltioiden lainsäädännön tai työehtosopimusten mukaisesti työntekijöitä edustavien elinten perustamiskynnykseksi asetettuja henkilöstömääriä.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että vuokratyöntekijät otetaan niiden asettamien edellytyksin huomioon käyttäjäyrityksessä samalla tavalla kuin käyttäjäyrityksen yhtä pitkäksi ajaksi suoraan palvelukseen ottamat työntekijät, kun lasketaan yhteisön ja jäsenvaltioiden lainsäädännön tai työehtosopimusten mukaisesti työntekijöitä edustavien elinten perustamiskynnykseksi asetettuja henkilöstömääriä.

3. Tämän artiklan 2 kohdassa säädettyä mahdollisuutta soveltavien jäsenvaltioiden ei tarvitse panna täytäntöön 1 kohdan säännöksiä.

#### 8 artikla

### Tiedottaminen työntekijöiden edustajille

Käyttäjäyrityksen on toimitettava asianmukaiset tiedot vuokratyöntekijöiden käytöstä yrityksessä tiedottaessaan yrityksen työvoimatilanteesta yhteisön ja kansallisen lainsäädännön mukaan perustetuille työntekijöitä edustaville elimille, tämän kuitenkin rajoittamatta tiedottamista ja kuulemista koskevien tiukempien ja/tai täsmällisempien kansallisten ja yhteisön säännösten ja erityisesti työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä 11 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/14/EY<sup>(1)</sup> säännösten soveltamista.

#### III LUKU

### Loppusäännökset

#### 9 artikla

### Vähimmäisvaatimukset

1. Tällä direktiivillä ei rajoiteta jäsenvaltioiden oikeutta soveltaa tai ottaa käyttöön työntekijöille suotuisampia lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä taikka edistää tai sallia työntekijöille suotuisampien työehtosopimusten tekemistä työmarkkinaosapuolten välillä.

2. Tämän direktiivin täytäntöönpano ei missään tapauksessa ole riittävä peruste työntekijöiden suojelun yleisen tason heikentämiseen direktiivin soveltamisalalla. Tämä ei kuitenkaan rajoita jäsenvaltioiden ja/tai työmarkkinaosapuolten oikeuksia antaa tilanteen kehityksen mukaan lakeja, asetuksia tai sopimusmääräyksiä, jotka poikkeavat direktiivin antamishetkellä voimassa olevista laeista, asetuksista tai sopimusmääräyksistä, edellyttäen, että tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäisvaatimuksia noudatetaan.

#### 10 artikla

### Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä asianmukaisista toimenpiteistä sellaisia tilanteita varten, joissa työvoiman vuokrausyritys tai käyttäjäyritys ei noudata tätä direktiiviä. Niiden on erityisesti huolehdittava siitä, että käytettävissä on hallinnollisia tai oikeudellisia menettelyjä, joilla voidaan varmistaa tästä direktiivistä aiheutuvien velvoitteiden täyttäminen.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin kansallisten täytäntöönpanosäännösten rikkomiseen, ja niiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava kyseiset säännökset tiedoksi komissiolle ... (\*). mennessä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kyseisten säännösten mahdolliset muutokset viipymättä. Niiden on erityisesti valvottava, että työntekijöillä ja/tai työntekijöiden edustajilla on riittävät menettelyt tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden toteuttamiseksi.

#### 11 artikla

### Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset ... (\*) mennessä tai varmistettava, että työmarkkinaosapuolet sisällyttävät sopimuksiinsa tarvittavat säännökset, jolloin jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat järjestelyt, jotta ne voivat milloin tahansa taata tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamisen. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

#### 12 artikla

### Komission suorittama uudelleentarkastelu

Kuultuaan jäsenvaltioita ja yhteisön tason työmarkkinaosapuolia komissio tarkastelee tämän direktiivin soveltamista ... (\*\*). mennessä tehdäkseen tarvittaessa ehdotuksen tarpeellisista muutoksista.

#### 13 artikla

### Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

#### 14 artikla

### Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

*Euroopan parlamentin puolesta*

*Puhemies*

...

*Neuvoston puolesta*

*Puheenjohtaja*

...

(<sup>1</sup>) EYVL L 80, 23.3.2002, s. 29.

(\*) Kolme vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

(\*\*) Viisi vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

## NEUVOSTON PERUSTELUT

### I JOHDANTO

Komissio hyväksyi 20.3.2002 Lissabonin strategian yhteydessä ehdotuksen direktiiviksi vuokratyöntekijöiden työehdoista. Sen avulla pyritään sovittamaan paremmin yhteen työmarkkinoiden joustavuus ja työsuhdeturva sekä luomaan uusia ja parempia työpaikkoja.

Euroopan parlamentti antoi perustamissopimuksen 251 artiklan mukaisesti ensimmäisen käsittelyn lausuntonsa 21.11.2002.

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa komission ehdotuksesta 19.9.2002.

Alueiden komitea ilmoitti 23.5.2002 päivätyllä kirjeellä, ettei se aikunut antaa lausuntoa direktiiviehdotuksesta.

Komissio esitti 28.11.2002 muutetun ehdotuksen, jossa otettiin huomioon Euroopan parlamentin lausunto.

Neuvosto pääsi määränemmistöllä poliittiseen yhteisymmärrykseen yhteisestä kannasta 9. ja 10.6.2008 pidetyssä istunnossaan. Samalla se pääsi myös määränemmistöllä poliittiseen yhteisymmärrykseen työaikadirektiivistä.

EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan mukaisesti neuvosto vahvisti virallisesti määränemmistöllä yhteisen kannan 15.9.2008.

### II TARKOITUS

Direktiiviehdotuksen tarkoituksena on huolehtia vuokratyöntekijöiden suojelusta ja parantaa vuokratyön laatua varmistamalla yhdenvertaisen kohtelun periaatteen soveltaminen vuokratyöntekijöihin ja tunnustamalla työvoiman vuokrausyritykset työnantajiksi. Direktiiviehdotuksessa vahvistetaan myös vuokratyön käytölle asianmukaiset puitteet, joilla edistetään tehokkaasti työpaikkojen luomista ja joustavien työmuotojen kehittämistä.

### III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

#### 1. YLEISET HUOMAUTUKSET

Perustamissopimuksen 137 artiklan 1 kohdan mukaan *"yhteisö tukee ja täydentää jäsenvaltioiden toimintaa"* useilla aloilla, joihin kuuluvat *"työehdot."*

137 artiklan 2 kohdassa määrätään, että *"neuvosto voi antaa direktiivein säännökset vähimmäisvaatimuksesta, jotka pannaan täytäntöön asteittain ottaen huomioon kunkin jäsenvaltion edellytykset ja kussakin jäsenvaltiossa voimassa oleva tekninen sääntely."*

Neuvoston yhteinen kanta on perustamissopimuksen 137 artiklan 2 kohdan kattaman alan mukainen, koska sen tarkoituksena on varmistaa vuokratyöntekijöiden suojelu ja parantaa vuokratyön laatua. Lisäksi yhteisessä kannassa vahvistetaan vuokratyön käytölle asianmukaiset puitteet, joilla edistetään työpaikkojen luomista ja joustavien työmuotojen kehittämistä.

Yhteisessä kannassa noudatetaan komission ehdottamia ja parlamentin kannattamia tavoitteita, joista erityisesti alusta alkaen sovellettavaa yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on pidettävä yleisenä sääntönä. Yhteinen kanta sisältää periaatteessa suurimman osan parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä komission ehdotukseen tehdyistä tarkistuksista.

#### 2. RAKENNE JA TÄRKEIMMÄT KOHDAT

##### 2.1 Yleinen rakenne ja direktiivin nimi

Yhteisen kannan yleinen rakenne myötäilee komission muutetun ehdotuksen yleistä rakennetta. Direktiivin nimen osalta neuvosto on noudattanut komission muutettua ehdotusta ja valinnut yleisemmän nimen: direktiivi vuokratyöstä. On syytä panna merkille, että neuvoston yhteisen kannan useissa kohdissa selvennetään tärkeimpiä termejä ja ilmaisuja ja siinä käytetään kauttaaltaan käsitteitä *"vuokratyöntekijä"* ja *"työvoiman vuokrausyritys"*.

## 2.2 Tärkeimmät erot komission muutettuun ehdotukseen verrattuna

Vuokratyötä koskevien rajoitusten tai kieltojen tarkastelua koskevassa 4 artiklassa noudatetaan periaatteessa parlamentin tarkistuksen 34 sisältöä, mutta neuvosto lisäsi uuden 3 kohdan työmarkkinaosapuolten neuvottelemien työehtosopimusten tarkastelusta. Neuvosto katsoi, että työmarkkinaosapuolten itsenäisyyden kannalta oli suotavaa sallia niiden itse tarkastella, olivatko niiden neuvottelemat rajoitukset ja kiellot oikeutettuja 4 artiklan 1 kohdan perusteella. Neuvosto ei pitänyt tarpeellisena sisällyttää nimenomaista viittausta perusteettomista rajoituksista ja kielloista luopumiseen.

Neuvosto noudatti yleensä komission muutettua ehdotusta, mutta se muutti 5 artiklan 3 kohtaa ja muotoili uudelleen runsaasti 5 artiklan 4 ja 5 kohtaa. Neuvosto katsoi myös, että yleisenä sääntönä oli pidettävä alusta alkaen yhdenvertaisen kohtelun periaatetta. Työmarkkinaosapuolten oli sovittava tästä periaatteesta poikkeavasta vuokratyöntekijän kohtelusta joko neuvottelemalla kollektiivisesti tai tekemällä työmarkkinaosapuolten välisiä kansallisen tason sopimuksia. 5 artiklan 3–5 kohtaan tehtyjen muutosten vuoksi komission muutetussa ehdotuksessa lyhyen aikavälin (kuusi viikkoa tai vähemmän) sopimuksia varten esitettyä erityistä poikkeusta ei enää pidetty tarpeellisena eikä tarkoituksenmukaisena.

Yhteisen kannan 5 artiklan 3 ja 4 kohdasta, kuten useista muistakin kohdista, kuvastuvat ne parlamentin tarkistukset, joissa korostetaan työmarkkinaosapuolten aseman merkitystä työehtoja koskevista järjestelyistä neuvoteltaessa. Yhteisen kannan 5 artiklan 5 kohdassa toistuvat parlamentin huolenaiheet väärinkäytösten estämisestä.

Neuvoston yhteisen kannan 10 artiklaan on sisällytetty uusi 1 kohta toimenpiteistä, jotka jäsenvaltioiden odotetaan toteuttavan varmistaakseen, että työvoiman vuokrausyritykset ja käyttäjäyritykset noudattavat direktiiviä.

Neuvosto katsoi, että jäsenvaltiot tarvitsevat kolme vuotta pannakseen direktiivin täytäntöön, kun taas komissio oli ehdottanut kahden vuoden täytäntöönpanoaikaa (11 artikla).

Lisäksi joitakin johdanto-osan kappaleita on ajantasaistettu ja muutettu, koska halutaan selittää neuvoston komission muutettuun ehdotukseen tekemät muutokset ja kuvailla vuonna 2002 julkaistun muutetun ehdotuksen jälkeen tapahtunutta kehitystä. Esimerkiksi johdanto-osan 8 ja 9 kappaleeseen lisättiin maininnat Lissabonin strategian elvyttämisestä vuonna 2005 ja Eurooppaneuvoston joulukuussa 2007 hyväksymistä yhteisistä joustoturvaperiaatteista.

## 3. EUROOPAN PARLAMENTIN ENSIMMÄISEN KÄSITTELYN TARKISTUKSET

### 3.1 Neuvoston hyväksymät Euroopan parlamentin tarkistukset

Yhteiseen kantaan otettiin yhteensä 26 tarkistusta (1, 15, 19, 20, 23, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 40, 42, 43, 46, 47, 48, 49, 51, 85 ja 86) kokonaisuudessaan. Kaikkia ei hyväksytty sanatarkasti, vaan sisältönsä puolesta.

Tarkemmin sanoen neuvosto hyväksyi direktiivin nimeen tehdyn tarkistuksen 1, kolme tarkistusta johdanto-osan kappaleisiin (tarkistukset 15, 19 ja 20) sekä tarkistukset seuraaviin artikloihin: soveltamisala (1 artikla, tarkistus 23), direktiivin tarkoitus (2 artikla, tarkistus 26), määritelmät (3 artikla, tarkistukset 27–33 ja 85), rajoitusten tai kieltojen tarkastelu (4 artikla, tarkistukset 34–36), yhdenvertainen kohtelu (5 artikla, tarkistukset 40, 42, 43 ja 86), mahdollisuudet saada työpaikka, käyttää yhteisiä järjestelyjä ja osallistua ammatilliseen koulutukseen (6 artikla, tarkistukset 46–49) ja vuokratyöntekijöiden edustus (7 artikla, tarkistus 51).

On syytä panna merkille, että jotkut tarkistukset on siirretty muuhun kuin parlamentin ehdotamaan kohtaan yhteisen kannan tekstissä. Esimerkiksi osa tarkistuksesta 32 on 5 artiklan 1 kohdassa, eikä 3 artiklan 1 kohdan d alakohdassa. Toinen esimerkki on tarkistus 36, joka esiintyy yleisemmässä muodossa johdanto-osan 20 kappaleessa 4 artiklan sijasta.

### 3.2 Neuvoston osittain hyväksymät Euroopan parlamentin tarkistukset

Tarkistuksessa 4 tarkoitettu *uudet joustavat työ sopimukset* esiintyvät johdanto-osan 9 kappaleessa; neuvosto piti kuitenkin asianmukaisena ajantasaistaa johdanto-osan tekstiä ja viitata vuonna 2007 hyväksytyihin yhteisiin joustoturvaperiaatteisiin sen sijaan, että se olisi käyttänyt parlamentin ensimmäisen käsittelyn lausunnossa ehdottamaa muotoa.

Tarkistuksen 6 sisältö on hyväksytty, koska johdanto-osan 5 kappaleessa mainitaan erityisesti tämän direktiivin yhteys määräaikaisesta työstä 28. kesäkuuta 1999 annettuun direktiiviin 1999/70/EY. Tämän tarkistuksen osalta yhteinen kanta noudattaa komission muutettua ehdotusta.

Tarkistuksen 12 vaatimus siitä, että toistaiseksi voimassa olevat työ sopimukset ovat vallitseva työsuhdemuoto, on otettu huomioon johdanto-osan 15 kappaleessa.

Yhteisessä kannassa (ks. johdanto-osan 16 ja 17 kappale sekä 5 artiklan 3 ja 4 kohta) on myös otettu huomioon tarkistuksen 18 perimmäiset tavoitteet, jotka koskevat työmarkkinaosapuolten mahdollisuutta neuvotella ja määrittää vuokratyöntekijöille olennaiset työehdot ja työolot silloin, kun poiketaan yhdenvertaisen kohtelun periaatteesta.

Tarkistus 24 on hyväksytty osittain, koska on hyödyllistä selventää muutetun ehdotuksen tavoin, että direktiivi kattaa sekä työvoiman vuokrausyritykset että käyttäjäyritykset. Jäsenvaltioiden ei kuitenkaan sovi sallia, että tietyt yritykset poikkeavat yhdenvertaisen kohtelun periaatteesta (tarkistuksen viimeinen osa).

Tarkistuksen 54 (työpaikkojen luominen, vuokratyön tekeminen houkuttelevammaksi ja kunkin jäsenvaltion olosuhteiden huomioon ottaminen) sisältö on hyväksytty 2 artiklaan (direktiivin tarkoitus), jonka sanamuoto on nyt seuraava: "ottaen samalla huomioon, että vuokratyön käytölle on vahvistettava asianmukaiset puitteet, joilla edistetään tehokkaasti työpaikkojen luomista ja joustavien työmuotojen kehittämistä". Tarve ottaa huomioon kansalliset olosuhteet mainitaan nimenomaisesti johdanto-osan 12, 16, 17 ja 19 kappaleessa.

Tarkistus 87 on osittain sisällytetty 5 artiklan 1 kohtaan; tarkistuksen ensimmäinen osa (yhdenvertainen kohtelu) sisällytettiin komission muutettuun ehdotukseen ja sen jälkeen neuvoston yhteiseen kantaan, kun taas toinen osa osoittautui tarpeettomaksi, koska "vastaavan työntekijän" käsite oli poistettu tekstistä (ks. komission ja neuvoston hyväksymä tarkistus 28).

Komission muutetun ehdotuksen mukaisesti tarkistus 92 on osittain hyväksytty 5 artiklan 3 kohtaan. Katsottiin kuitenkin asiaankuuluvaksi mainita erityisesti, että työmarkkinaosapuolien tulisi noudattaa "vuokratyöntekijöiden yleistä suojelua", kun ne ottavat käyttöön työehtoja koskevia järjestelyjä, jotka poikkeavat yhdenvertaisen kohtelun periaatteesta.

### 3.3 Euroopan parlamentin tarkistukset, joita neuvosto ei voi hyväksyä

Neuvosto katsoi, ettei yhteiseen kantaan ollut aiheellista hyväksyä tarkistuksia 3, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12 (ensimmäinen osa), 13, 16, 21, 22, 25, 44, 45, 52, 53, 71, 84, 88, 91, 93, 94 ja 95 seuraavista syistä:

#### i) Johdanto-osan kappaleet

Ei havaittu mitään erityistä tarvetta selittää johdanto-osan tekstissä vuokratyön tai direktiiviehdotuksen aikaisempia vaiheita; näin ollen neuvosto toimi komission muutetun ehdotuksen mukaisesti ja hylkäsi tarkistukset 3, 5, 7 ja 11 sekä tarkistuksen 12 ensimmäisen osan.

Samoin kuin komission muutettuun ehdotukseen, neuvoston yhteiseen kantaan ei hyväksytty tarkistuksia 8, 9, 10, 13 ja 84. Tarkistukset sisälsivät erityisiä esimerkkejä siitä, miten vuokratyö voi auttaa tai haitata vuokratyöntekijöitä (naiset, työsuhteiden rikkonaisuus, jne.) tai käyttäjäyrityksiä (erityisesti pk-yritykset) tai vaikuttaa työmarkkinasuhteiden järjestelmiin tai perinteisiin.

Tarkistukset 16 ja 94 olivat osoittautuneet tarpeettomiksi, koska johdanto-osan 16 kappale erilaisen kohtelun hyväksyttävyydestä ei enää sisällynyt komission muutettuun ehdotukseen.

7 artiklan yhteydessä (ks. jäljempänä kohta v) esitetyt syyt pätevät myös työntekijöille tiedottamista, heidän kuulemistaan ja osallistumistaan koskevan tarkistuksen 21 hylkäämiseen.

Komission hyväksymää tarkistusta 22, joka koskee rajat ylittävää työvoimaa, ei sisällytetty yhteiseen kantaan, koska teksti ei rajoitu millään erityisellä tavalla rajat ylittävään liikkuvuuteen.

Neuvosto muotoili johdanto-osan 12 kappaleen uudelleen lyhentäen sitä huomattavasti. Jotkut tarkistuksen 93 näkökohdat (esim. vuokratyöntekijöiden oikeuksien ja työvoiman vuokrausyritysten työnantaja-aseman selventäminen) sisällytettiin johdanto-osan uudelleenlaadittuun tekstiin.

Neuvosto lujitti johdanto-osan 15 kappaletta, joka koskee työvoiman vuokrausyrityksen kanssa vakituisen työsopimuksen solmineita vuokratyöntekijöitä, lisäämällä virkkeen, jonka mukaan toistaiseksi voimassa olevat työsopimukset ovat vallitseva työsuhdemuoto, mutta ei sisällyttänyt yhteiseen kantaan tarkistuksen 88 yksityiskohtaisempaa sanamuotoa siitä, mitä vakituisen työsopimuksen pitäisi tarjota vuokratyöntekijälle.

ii) 1 artikla — *Soveltamisala*

Neuvosto noudatti komission muutettua ehdotusta, eikä hyväksynyt tarkistusta 25, jolla olisi laajennettu mahdollisuutta olla soveltamatta direktiiviä työsopimuksiin tai työsuhteisiin, jotka oli tehty sellaisen erityisen ammatillisen koulutusohjelman puitteissa, joka ei saanut valtion tukea.

iii) 4 artikla — *Rajoitusten ja kieltojen tarkastelu*

Parlamentti pyysi tarkistuksessaan 91, että vuokratyöntekijöitä koskevaa kansallista lainsäädäntöä tarkasteltaisiin perusteellisesti uudelleen. Neuvosto, samoin kuin komissio muutetussa ehdotuksessaan, katsoi tämän jäävän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.

iv) 5 artikla — *Yhdenvertaisen kohtelun periaate*

Muutetun ehdotuksen mukaisesti syrjinnän vastainen tarkistus 39 katsottiin tarpeettomaksi, koska tarkistuksen 32 oleelliset osat oli sisällytetty 5 artiklan 1 kohtaan.

Tarkistus 44 osoittautui tarpeettomaksi, koska yhteiseen kantaan ei sisällytetty muutetun ehdotuksen 5 artiklan 5 kohtaa, mutta on syytä panna merkille, että tekstin vaatimus kansallisten käytäntöjen noudattamisesta vastasi tarkistuksen sisältöä.

Tarkistus 45, joka koskee turvallisuutta, työterveyttä ja koulutusta turvallisuuskysymyksissä, katsottiin tarpeettomaksi, koska joka tapauksessa oli sovellettava turvallisuutta ja työterveyttä koskevaa yhteisön lainsäädäntöä ja erityisesti direktiiviä 91/383/ETY määräaikaissa tai tilapäisessä työsuhteessa olevien työntekijöiden työturvallisuuden ja -terveyden parantamisen edistämistä koskevien toimenpiteiden täydentämisestä. Näin ollen neuvosto noudatti komission muutettua ehdotusta ja hylkäsi tämän tarkistuksen.

v) 7 artikla — *Vuokratyöntekijöiden edustus*

Tarkistus 95 ja siihen liittyvä tarkistus 21 johdanto-osan 21 kappaleeseen hylättiin, koska se ylitti vuokratyöntekijöiden edustusta koskevan artiklan soveltamisalan.

Tässä yhteydessä on syytä panna merkille, että yhteisen kannan 8 artikla sisältää viittauksen direktiiviin 2002/14/EY työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä.

vi) 10 artikla — *Seuraamukset*

Neuvosto katsoi, että 10 artiklan 2 kohdassa oleva sanamuoto ”työntekijöillä ja/tai työntekijöiden edustajilla” kattoi asianmukaisesti jäsenvaltioiden monet erilaiset työmarkkinatilanteet. Näin ollen yhteisessä kannassa säilytettiin kyseinen ilmaisu ja hylättiin tarkistus 52.

## vii) 11 artikla — Täytäntöönpano

Täytäntöönpanoa koskeva 11 artikla katsottiin riittävän selkeäksi ilman ehdotettua tarkistusta 53: *"mikäli mahdollista, kansallisen lainsäädännön tai käytäntöjen mukaisesti."*

Tarkistus 71 (viiden vuoden poikkeus direktiivin soveltamiseen tietyissä tilanteissa) osoittautui tarpeettomaksi, koska yhteisen kannan 5 artiklassa yleiseksi säännöksi vahvistettiin alusta alkaen yhdenvertaisen kohtelun periaate, eikä se sisällä mahdollisuutta jättää periaatteen soveltamisen ulkopuolelle kuutta viikkoa lyhyempiä toimeksiantoja. On kuitenkin syytä panna merkille, että tarkistuksen viimeisen osan pääsisältö eli väärinkäytösten estäminen löytyy yhteisen kannan 5 artiklan 5 kohdasta.

## IV YHTEENVETO

Neuvosto katsoo, että yhteinen kanta on pääpiirteissään komission muutetun ehdotuksen perustavoitteiden mukainen. Neuvosto katsoo myös, että se on ottanut huomioon pääsialliset tavoitteet, jotka Euroopan parlamentti on esittänyt tarkistuksissaan komission alkuperäiseen ehdotukseen.

---

#### **HUOMAUTUS LUKIJALLE**

Toimielimet ovat päättäneet, ettei niiden säädöksissä enää viitata niissä mainittujen säädösten viimeisimpään muutokseen.

Ellei toisin mainita, julkaistuissa teksteissä mainituilla säädöksillä tarkoitetaan säädöksiä niiden tällä hetkellä voimassa olevassa muodossa.